

Jövő szeptembertől ingyen tankönyv jár minden iskolásnak

Marusza Zoltán, az Emmi köznevelésért felelős helyettes államtitkára (balra); Rétvári Bence, az EMMI miniszterhelyettese, parlamenti államtitkár, a KDNP alelnöke (jobbra) és Tóczik Zsolt, a Könyvtárellátó Nonprofit Kft. ügyvezetője

Jövő szeptembertől a köznevelésben minden diák ingyen fogja kapni a tankönyveket – mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) parlamenti államtitkára Üllön, a Könyvtárellátó Nonprofit Kft. (Kello) raktárában tartott augusztusi sajtótájékoztatón abból az alkalomból, hogy ekkor kezdődött meg a tankönyvek és fejlesztő taneszközök szállítása az iskolákba.

Rétvári Bence közölte, a következő napokban összesen 13 millió tankönyv fog megérkezni csaknem négyezer helyszínre. Míg korábban a tankönyvek kiszállítása esetlegesen sikerült a megadott időpontra, az elmúlt években az állami tulajdonú Kello ezt a feladatot már sikeresen és pontosan végezte. Jövő szeptembertől a köznevelésben minden diák ingyen fogja kapni a tankönyveket – mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) parlamenti államtitkára a napokban Üllön, a Könyvtárellátó Nonprofit Kft. (Kello) raktárában tartott sajtótájékoztatón abból az alkalomból, hogy megkezdődött a tankönyvek és fejlesztő taneszközök szállítása az iskolákba.

A kereszténydemokrata államtitkár kijelentette, mára már az is látszik, hogy szívesen használják az iskolák az állami fejlesztésű tankönyveket, mivel a tavalyinál 500 ezerrel több ilyen könyvet rendeltek. Hozzátette, hogy ezeket a tankönyveket pedagógusok fejlesztik és három éven keresztül ki is próbálják.

Marusza Zoltán, az Emmi köznevelésért felelős helyettes államtitkára el-

mondta, hogy több mint 900 tankönyv fejlesztése folyik, amivel olyan területeket akarnak lefedni, ahol eddig nem állt rendelkezésre megfelelő tankönyv. Hozzátette, mindenképpen megvizsgálja kormány, hogy a megfelelő minőség garantálása mellett hogyan lehet olcsóbbá tenni a tankönyvek előállítását. A helyettes államtitkár kitért arra, hogy 2020-tól az állam fogja biztosítani a köznevelésben az elsőtől tizenkettedik osztályig, illetve a szakképzés rendszerében a tankönyveket, csökkentve ezzel is a családok terheit. Hozzátette, hogy a kormány a tankönyvkiadás finanszírozását – gyártás, kiadás, fejlesztés, szállítás – is egyszerűsíti, és egyetlen költségvetési sorra vonja össze, ami 14 milliárd forintos összevonást jelent 2020-tól.

Tóczik Zsolt, a Könyvtárellátó Nonprofit Kft. ügyvezetője elmondta, hogy az állami kiadású tankönyvek példányszáma mintegy 12 millió, míg a magánkiadóktól rendelt tankönyvek 1,9 milliós példányszámban készültek el.

Az ügyvezető beszélt arról is: amellet, hogy 500 ezerrel több könyvet rendeltek, mindez mégis 700 millió forinttal kevesebbe került az államnak és a családoknak. A könyvek összesen 10,6 milliárd forintot érnek képviselnek – fűzte hozzá Tóczik Zsolt. A Kello vezetője kitért arra is, hogy naponta 200-250 iskolát érnek el részben saját, részben a Magyar Posta szállítóeszközeinek segítségével. Hozzátette, hogy augusztus végéig az összes iskola számára befejezik a tankönyvszállítást.

Budapest élhetőbb város lett 2010 óta

„Budapest nagyon jó nemzetközi hírel bír. Az Economist Intelligence Unit a világ 140 nagyvárosát méri, elemzi élhetőség szempontjából. 2010-ben az 55. volt Budapest, 2018-ban pedig a 34.” – mondta Bagdy Gábor főpolgármester-helyettes a Vasárnap.hu portálnak adott interjújában.

A KDNP alelnöke a jelenleg is zajló fővárosi felújítási munkálatokkal kapcsolatban hozzátette: „Szeretnénk, ha lehetőleg nem

pont a választásokkor lenne a legtöbb út lezárva, mert annak elég rossz visszhangja lenne, de a tartósi politika kifejezetten az, hogy a pillanatnyi hangulat ellenére is a város hosszú távú érdekeit kell képviselni.

A hosszú távú elképzelések között Bagdy Gábor megemlítette: „Azt szeretnénk, hogy Budapest Európa vezető sportfővárosa legyen”.

Bővebben a 3. oldalon

Bagdy Gábor, Budapest KDNP-s főpolgármester-helyettese

Megkezdődött az önkormányzati választási kampány

Október 13-ára írta ki Áder János köztársasági elnök az önkormányzati választásokat.

Augusztus 23-áig a mintegy 8 millió, magyarországi lakóhellyel rendelkező választásra jogosultnak kézhez kell kapnia a névjegyzékbe való felvételéről szóló értesítést. Aki nem kapja meg, a jegyzőnél (a helyi választási irodában) kérheti.

Augusztus 24-én – vagyis a választást megelőző 50. napon – megkezdődik a hivatalos kampány, mely a szavazás napján 19 óráig tart. Ettől kezdve gyűjthetik a jelöltaspiránsok és megbízottaik a jelöltté váláshoz szükséges aláírásokat.

Szeptember 9-én 16 óráig adhatják le a hivatalos ajánlóíveken összegyűjtött ajánlásaikat a választáson indulni szándékozó

képviselőjelöltek, polgármesterjelöltek és a főpolgármesterjelöltek. A jelölteknek település- és választási típusonként eltérő számú ajánlást kell összegyűjteniük.

Szeptember 10-én 16 óráig lehet bejelenteni a jelöltek és a jelöltszervezetek listáinak nyilvántartásba vételét. Erről a választókerületi bizottságok döntenek négy napon belül.

Október 9-éig kérheti átjelentkezését az a választópolgár, aki a szavazás napján nem a lakóhelyén, hanem a tartózkodási helyén (rég neve: ideiglenes lakcím) akar élni a választójogával. Fontos, hogy a választáson csak az jelentkezhet át, aki a választás kitűzése előtt legalább harminc nappal létesített tartózkodási helyet és annak érvényessége legalább a szavazás napjáig tart.

2010-ben szemléletváltás kezdődött a szociális segélyezésben

Átadták az Ökumenikus Segélyszervezet Esélytáborát és új raktárbázisát a szervezet kastélyosdombói központjában.

A régi magtárépület felújításával létrehozott Esélytábor egyidejűleg harminc, családon belüli erőszakot elszenvedett és emiatt halmozott nehézségekkel küzdő gyermeknek biztosít résztvevő fejlesztő és élményfoglalkozásokat. A raktár az ökumenikusok karitatív feladatainak ellátását, rászorulóknak szélesebb körnek elérését segíti.

Soltész Miklós egyházi és nemzeti kapcsolatokért felelős államtitkár az eseményen hangsúlyozta: az egyházaknak és az egyházi karitatív szervezeteknek nagy szerepük van abban, hogy 2010-ben szemléletváltás kezdődött a szociális segélyezésben. Ez a támogatottak életviteléhez adott mintákban, az igényességben, valamint a karitatív tevékenységhez kapcsolódó beruházásokban, a megújuló energiaforrások alkalmazásával a természet tiszteletében is megnyilvánul.

Az államtitkár utalt arra, hogy hat nagy és három kisebb magyarországi karitatív szervezet összesen 4,5 milliárd forintot költhet „a rászorulóknak támogatását magasabb szintre emelő”, a raktározást javító fejlesztésekre a jelenlegi európai uniós költségvetési időszakban. A kedvezményezettek a pénzből 37 településen 40 projektet valósítanak meg, ez óriási változást jelent – je-

Soltész Miklós államtitkár (a háttérben balra) és Szászfalvi László országgyűlési képviselő

gyezte meg. Hozzátette, a kormányzat a következő uniós költségvetési időszakban ugyanilyen nagyságrendű támogatást szeretne biztosítani a segélyszervezeteknek.

Lehel László, az Ökumenikus Segélyszervezet elnök-igazgatója köszönetét fejezte ki a kormánynak és Soltész Miklósnak a szervezet kastélyosdombói központjának létrehozásáért.

A közösséget szolgáljuk, jövőre ebben a szolgálatban szeretnénk nagyot előre lépni – mondta az elnök-igazgató, utalva arra, hogy több halmozottan hátrányos gyermeknek szeretnének lehetőséget adni a részvételre az Esélytáborban, oktatóközpontjukban

pedig folytatódnak az őszi és tavaszi akkreditált képzések.

Szászfalvi László, a térség KDNP-s országgyűlési képviselője azt mondta: a kastélyosdombói beruházás az emberi méltóságról szól. Az Ökumenikus Segélyszervezetet méltatva arra hívta fel a figyelmet, hogy óriási szerepet vállal a személyiségfejlesztésben, hátrányos helyzetű emberek közösségi integrációjában és reintegrációjában. A szervezet fontos és újfajta kultúrát teremtett meg, amely a hátrányos helyzetű térség egészére pozitív hatással van – közölte.

Krizs Zsolt, Kastélyosdombó polgármestere arról szólt, hogy az Öku-

menikus Segélyszervezet fejlesztései munkahelyeket teremtettek, teremtenek a településen, az általuk használatba vett épületeket eredeti jegyeik megőrzésével igyekeztek modernizálni, ezért a szervezet élvezi az ő támogatását.

A kastélyosdombói Esélytábor és raktárbázis építése része az Ökumenikus Segélyszervezet 2020-ig tartó 650 millió forintos infrastrukturális fejlesztési programjának, amelynek keretében Vizsolyban közösségi térnek otthont adó ingatlant modernizáltak, Miskolcon közösségi pont és raktár épült, Debrecenben szintén raktár és új szociális fejlesztő központ épül.

A fejlesztéssel nő a karitatív szervezet ellátási területe, hatékonyabban, gyorsabban tudják segíteni a hátrányos helyzetű családokat, gyerekeket, katasztrófák károsultjait.

A segélyszervezet 2013-ban, a Somogy megyei Kastélyosdombón, a családok átmeneti otthonában kezdte el országosan egyedülálló modellprogramját. Ennek lényege: az intézmény a családok átmeneti otthonához kapcsolódó mintagazdaság segítségével az oktatástól a gyakorlati képzésen át a foglalkoztatásig az otthonban lakók teljes körű munkaerőpiaci reintegrációját próbálja elérni.

Az otthon mellett helyet ad egy térségi gyermekfejlesztő központnak, ahova a környező települések hátrányos helyzetű gyermekei járhatnak különböző fejlesztő és élményprogramokra.

Az üldözött keresztények KDNP-s államtitkárát méltatja az amerikai konzervatív sajtó

Magyarországról és Azbej Tristanról az USA-beli konzervatívok vezető lapjában, a Breitbartban írtak elismerően...

A meghatározó konzervatív amerikai sajtóorgánus kiemeli, hogy Azbej Tristan, a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkára az amerikai külügyminisztériumnak Washingtonban, a vallásszabadság előmozdításáról szóló második miniszteri szintű konferenciáján (2019 Ministerial to Advance Religious Freedom) kijelentette, hogy noha globális szinten üldözik a keresztényeket, a téma körül mégis „felemelték a csend falát”, elhallgatva ezáltal az elnyomott keresztények problémáit.

Mint ismeretes, Azbej Tristan államtitkár július közepén,

Washingtonban részt vett több, az üldözött keresztények tematikájában tartott rendezvényen. Ott volt az In Defence of Christians (IDC) nevű civil szervezetnek a Capitolium épületében rendezett imaestjén, majd képviselte hazánkat az amerikai külügyminisztériumnak a vallásszabadság előmozdításáról szóló második miniszteri szintű konferenciáján.

Az utóbbi, július 16-i rendezvényen beszédet mondott Azbej Tristan is, aki megosztott egy bejegyzést erről a Twitter-oldalán, amit méltatott – többek között – az amerikai konzervatívok meghatározó sajtóorgánusa, a Breitbart is.

Megkapták emelt bérüket az egészségügyi szakdolgozók

Augusztus első napjaiban megkapták emelt bérüket az egészségügyi szakdolgozók. Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára közölte, júliustól újabb 8 százalékkal emelkedtek az ápolói, szakdolgozói alapbérek; az emelés mintegy 81 ezer embert érint. Az államtitkár kiemelte, ez az emelés a 2016-ban kezdődött többlépcsős béremelési program folytatása, a kormány arra törekedett, hogy egy „kiszámítható, látható” bérnövekedés legyen az ágazati szakdolgozók esetében.

Rétvári Bence felidézte: 2012-2013-ban átlagosan 27 százalékos béremelés történt, 2016-ban 26,5 százalékkal, majd 2017-ben újabb 12 százalékkal emelkedtek a szakdolgozói bérek. A múlt évben és az idén 8-8 százalékkal lett magasabb az alapbér ebben a szektorban, jövő januárban újabb 14 százalékos, majd novemberben további 20 százalékos alapbéremelés lesz – ismertette.

Az államtitkár hozzátette, a béremelések 2022-ig folytatódnak, arra az évre további 30 százalékos béremelést tervez a kormány. Így – két ciklus alatt – csaknem 2,5-szeresére emelkednek a szakdolgozói bérek – mondta. Példaként említette, hogy egy húszéves jogviszonnyal rendelkező, OKJ-s végzettségű ápoló 2010-es 172 ezer forintos átlagkeresete idén júliustól 361 ezer forintra emelkedik. Egy négy-hat éves jogviszonnyal rendelkező, felsőfokú végzettségű szakdolgozó 2010-es 199 ezer forintos átlagkeresete pedig most júliustól 407 ezer forintra nő – sorolta.

Rétvári Bence kiemelte, hogy az alapbéremelés minden esetben magával hozza az úgynevezett mozgóbéremelést – ügyeleti és túlmunkáért kapott díjak – emelkedését is. Az idei béremelés fedezete 14 milliárd forint, a jövő évi, két lépcsőben történő emelése pedig 82 milliárd forint az elfogadott költségvetés szerint.

Bagdy Gábor: Budapest hosszú távú érdekeit kell képviselni

Áder János köztársasági elnök október 13-ára írta ki az önkormányzati választásokat. A hivatalos kampánykezdet előtt a főváros kereszténydemokrata főpolgármester-helyettesével a Vasárnap.hu közölt interjút. Bagdy Gábor főpolgármester-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt alelnökét a portál a hosszú távú fejlődés lehetőségeiről, de a már zajló felújításokról és az ellenzék slágertémájáról, a rágcsló-helyzetről is kérdezte. Az alábbiakban ebből a beszélgetésből idézünk.

– Az utóbbi időben Budapest-szerte felújításokkal találkozhatunk. Ezek a munkálatok a kötelező karbantartások részét képezik, vagy esetleg valamiféle kampánystratégiába illeszkednek?

– Egy város ilyen-olyan alakítása sok időt vesz igénybe, aligha lehet ilyesmivel hatékonyan kampányolni. A kampány – nézzük csak meg az ellenzéki jelöltek tevékenységét – voltaképpen lözongokról szól, olyan látványos ígéretekéről, amikkel kapcsolatban maguk az ígértetevők is abban bíznak, hogy sosem kell megvalósítaniuk őket. Mi alapvetően nem kampányolni akarunk, hanem azt szeretnénk, hogy a város változzon meg, legyen jobb, élhetőbb, szerethetőbb – az itt lakók érezzék jobban magukat. Ehhez pedig elkerülhetetlenül szükséges két dolog: az egyik maga az üzemeltetés, a működtetés; például az utakat, a villamosvonalakat időről-időre fel kell újítani.

A nagykorúton hatalmas a terhelés, de fel kell újítani majd a Lánchidat is, mert egy idő után tönkremegy. Ezek mind rettenetesen kellemetlen dolgok, sőt épp hogy a kampány logikája ellenében hatnak, hiszen az emberek a felújítások idején azt fogják érezni, hogy korlátozzák őket, hogy nehezebb átmenni Pestről Budára, Budáról Pestre. De hosszútávon mégis ez a város érdeke. Ez egy nehéz dolog, hiszen a politikai érdek az lenne, hogy ezen a vonalon ne csináljunk semmit – a város érdeke viszont az, hogy amit csak lehet, csináljunk meg. És tele vagyunk ilyenfajta felújításokkal, így például a Pasaréti úton most nagy dugó van, mert azt is felújítjuk.

De ha készen lesz, mindenki örül majd. Persze, azt nem tagadom, hogy szeretnénk, ha lehetőleg nem pont a választásokkor lenne a legtöbb út lezárva, mert annak elég rossz visszhangja lenne, de – ismétlem – mi ilyen értelemben nem tudunk ezzel kampányolni, sőt a parlamenti politika kifejezetten az, hogy a pillanatnyi hangulat ellenére is a város hosszú távú érdekeit kell képviselni.

És ehhez tartoznak a különböző fejlesztések is, például az új villamosvonalak, a Lánchíd felújítása, és – amit én nagyon fontosnak tartok az élhetővé tétel miatt – a Margit-sziget és a többi zöldterület megújítása, valamint a

közterületek felújítása. Ehhez például a Széll Kálmán teret is felhozhatjuk példaként, de korábban már a Baross teret is felújítottuk.

Azt akarjuk, hogy a városnak azok a közterületei, amelyeken sok ember megfordul, ne közlekedési csomópontok legyenek elsősorban, hanem élhető, kellemes területek, ahová ki lehet menni, ahol le lehet ülni, ahol az emberek jól érzik magukat.

Ennek van még egy nagyon komoly aspektusa, amely folyamatban van: a Duna-part. Budapest hallatlan nagy előnye gyönyörű folyója, és fontos lenne, hogy a Duna-parthoz jobban el lehessen jutni. Erre most komoly terveink vannak, de már megépült a Duna-part mellett egy kis sétálófolyosó végig a Margit-hídtől északra az Árpád-hídig, ezt szeretnénk folytatni a belvárosi Duna-parton dél felé. Délen már a Nehru-partnál ezt korábban megcsináltuk, tehát érdemes oda kimeni, szétnézni.

– Amikor felvetődött, hogy Magyarország olimpiai helyszín lehet, sok fővárosi fejlesztést jelentettek be. A NOLimpia-kampány miatt az olimpia megrendezésének terve egyelőre megbukott. Ettől függetlenül a beígért fejlesztések megvalósulnak majd? Esetleg van olyan, ami már meg is valósult közülük?

– Én inkább máshogyan fogalmaznék. Budapest nagyon jó nemzetközi hírral bír. Az Economist Intelligence Unit a világ 140 nagyvárosát méri, elemzi élhetőség szempontjából. 2010-ben az 55. volt Budapest, most 2018-ban pedig a 34. Nagyon nehéz ez, hiszen egy város életén csak lassan lehet változtatni, nem véletlen, hogy négy év alatt csak öt helyet javultunk, tehát 2010-től 2014-ig csak az 50. helyig tudtunk előre jutni, ugyanis a munka eredménye akkor kezdett megjelenni, az utolsó öt évben viszont ahhoz képest 16 hellyel kerültünk előrébb.

Tehát ez egy dinamikus folyamat, a város megítélése nagyon jó. Budapest-

nek azonban marketingszempontról vannak még lehetőségei. A fővároshoz kevés olyan dolog kapcsolódik, ami igazán budapesti. Finomak az ételek, szép a táj, rendkívül gazdag a kulturális élet, jól érezzük magunkat, és még folytathatnánk, de kevés az, ami fixen Budapesthez kötődik. Az egyik, amit szoktunk mondani, és teljes mértékben igaz, hogy a fürdők fővárosa, teljesen indokoltan. Most egy új célt is megfogalmaztunk, azt szeretnénk, hogy Budapest Európa vezető sportfővárosa legyen.

London és Párizs vezető helyét nehéz vitatni, de azt szeretnénk, hogy 2030-ra Budapest legyen a harmadik legsportosabb főváros Európában. Ehhez viszont valóban szükségünk van arra, hogy az egész mentalitás, gondolkodás átalakuljon, és szükségünk van arra is, hogy különböző eseményeket rendezzünk meg. Ahhoz pedig, hogy ezeket az eseményeket megrendezhesük, új létesítményekre is szükség van. Az úszó vb-re megépült az úszócsarnok, 2022-ben lesz egy kézilabda Európa-bajnokság, ahhoz is egy multifunkcionális csarnok fog épülni, tehát erről a döntés már megszületett, 2023-ban pedig atlétikai vb-t rendezünk. Nyilvánvalóan ehhez kell egy új atlétikai stadion.

Ahhoz, hogy ezek a stadionok működhessenek, úgy kell kiválasztani a helyszínt, a közlekedést is úgy kell alakítani, hogy el lehessen oda jutni. Természetesen a cél az, hogy ezekre a rendezvényekre elkészüljenek a létesítmények, de azok utána is folyamatosan tudjanak működni és beépüljenek a város életébe. Tehát az olimpiának itt most nincs aktualitása, de arról igenis beszéljünk, hogy Budapest legyen sportfőváros, és sok eseményt rendezzünk. Friss hír, hogy 2027-ben ismét úszó világbajnokságot rendezünk. Úgy gondoljuk, hogy ezen események által Budapestnek lesz egy sajátos súlya és különleges arculata, amivel még inkább fel lehet

venni a szép, jó és nagyvárosok térképére.

– Zajlik olyan fejlesztés jelenleg Budapesten, vagy lesz a közeljövőben, amelyet Ön kiemelne?

– Őszintén el kell mondani, hogy a fővárosi kormányzattal való együttműködése egy izgalmas kérdéskör. Budapest egyfelől egy várost jelent, amelyet élhetővé kell tenni, másrészt ez a nemzet fővárosa. Így vannak olyan beruházások, amelyek inkább a nemzet fővárosához kötődnek, és ezt nem is a fővárosi önkormányzat intézi, ilyen például a Kossuth tér megújítása, amely gyönyörű szép lett, a nemzet méltó főtere, de ez alapvetően a parlamenthez meg a kormányzati tevékenységhez kapcsolódik. Kicsit talán ilyen a Várkert Bazár beruházása és a Liget-projekt is, de van sok fővárosi önkormányzat által megvalósított beruházás is.

Nem szeretnék ezek közül túl sokat kiemelni, hiszen a vak is látja őket és nehéz is ezek közül bármelyiket hangsúlyozni, hiszen mind hosszú távú jelentőséggel bíró beruházások. Én inkább arra hívnám fel a figyelmet, hogy a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsának megalakításával a kormányzati és a fővárosi fejlesztések sokkal inkább egybesimulnak, és egymást kiegészítő fejlesztésekké válnak, ez pedig könnyebbé teszi a megvalósítást és a működtetést is, és én ezt egy nagy eredménynek látom.

– Az utóbbi hónapokban a médiában nagy figyelmet kapott a budapesti szűnyog- és rágcslóirtás témája. Ez inkább egy ellenzéki lejárató kampány részét képezi, vagy valóban akadtak problémák ezen a területen?

– Az tény, hogy Budapest a rágcslóirtásban, patkányirtásban hallatlanul jó eredményt ért el már korábban is, de időről időre vannak olyan helyzetek, amikor ezt újra meg kell erősíteni. A főváros már korábban eldöntötte, hogy a sztetenderd, alapvetően üzemszerűen működő irtásokhoz képest nagyobb erőforrást és energiát biztosít arra, hogy a helyzet még jobb legyen.

Azt, hogy ennek a patkány-helyzetnek mennyi a reális, objektív alapja, és mennyi inkább a politikai kommunikációs része, valós számszerű adatok nélkül rettenetesen nehéz megítélni, ugyanis nincsenek objektív mérések, nincsenek nemzetközi sztetenderdek, nincs olyan magyar hatóság, amely ezt pontosan értékelni tudná, hiszen nincsenek pontos adatok. Az, hogy a Facebookon valaki közli, látott egy patkányt, nem tekinthető objektív mutatónak. De nekünk nagyon fontos, hogy Budapest ott, ahol eddig jó eredményt ért el, ezután is el jó eredményt tudjon elérni. Ezt a problémát is fontosnak tartjuk és megoldjuk.

TUSVÁNYOS

30. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor

Harmadik alkalommal rendezték meg a Bálványosi Nyári Szabadegyetemet és Diáktábort az erdélyi Tusnádfürdön. A jubileumi tanácskozáson számos kereszténydemokrata politikus jelen volt – de ott voltak „tudósítók” is. Tusványosi összeállításunk gerincét Hojdák Gergely írásai és Gruber Enikő fotói adják.

Tusványosra is eljutott a Rákóczi-emlékév vándorkiállítás

A kiállítás megnyitóján Gaal Gergely, a Rákóczi Emlékév Testület elnöke felidézte, hogy az Országgyűlés tavaly novemberben egyhangúlag nyilvánította II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé a 2019. esztendő. Az emlékévet Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke kezdeményezte, hat országgyűlési képviselő – köztük Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke, valamint Vejkey Imre és Nacsa Lőrinc kereszténydemokrata képviselők – terjesztették a Tisztelt Ház elé.

A kiállítás elkészítésében a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum nyújtott pótolhatatlan segítséget, lebonyolítását 5 tagú végrehajtó bizottság segíti. Orosz Ildikó, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola rektora arról beszélt, hogy igyekeznek a fiatalságot is megszólítani, mivel Rákóczi üzenete, mely több száz évig éltette a magyar szabadságot, ma is erőt ad a kisebbségbe került kárpátaljai magyarság küzdelmeiben. „Isten a jó ügyet nem hagyja el!” – idézte a nagyságos fejedelmet.

Lomnici Zoltán kiemelte, hogy a magyar történelem az elszakított nemzetrészek története nélkül nem értelmezhető. Kárpátaljáról indult a Rákóczi-szabadságharc, a vezérlő fejedelem Felvidéken született, de Erdélyhez is ezer kapcsolat fűzte – így személyében is kiválóan megtestesíti a magyarság összetartozását. A leghosszabb szabadságharcunk érdeme az, hogy nem lettünk a Habsburgok örökös tartománya, mint Csehország, kedvező feltételekkel tudtunk békét kötni. „Nincs olyan szabadságharc, amelynek ne lenne következménye” – hangsúlyozta.

Csibi Krisztina, a Magyarság Háza igazgatója elmondta: a korábbi emlékévekhez hasonlóan Kárpát-medencei turnét szerveznek 11 előadással. A Magyar Nemzeti Táncegyüttes „A Tenkes kapitánya” címet viselő kétfelvonásos, 50 szereplős, hatalmas díszletekkel gazdagított előadása Komáromtól Zentáig, Bécstől Székelyudvarhelyig látható lesz.

Bajkai István, a Fidesz országgyűlési képviselője „jelképnek” nevezte az idei emlékévet. A Rákóczi-szabadságharc Kárpátaljáról indult, Kárpátalja van most a legnehezebb helyzetben a magyar nemzetrészek közül. Az emlékév arra is figyelmeztet, hogy „egy vérből valók vagyunk”, együtt tudunk csak megmaradni a Kárpát-medencében. Ahogy II. Rákóczi Ferenc meg tudta mutatni ennek a nemzetnek a nagyságát és szabadságvágyát, ma a magyar miniszterelnök megszólalásai Európa vezető fórumaira is eljutnak. „Ritkák az ilyen emelkedett pillanatok a történelmünkben, meg kell becsülni őket!” – figyelmeztetett.

Gaal Gergely záróbeszédében elmondta: a kiállítás üzenete, hogy mi, magyarok mindig is szabadságszerető nép voltunk, nem tűrjük azt, ha mások el akarnak nyomni minket. És arra is emlékeztet, hogy mi, magyarok határokon átívelően is összetartozunk, nemcsak közös múltunk, hanem közös jövőnk is van!

Migráció és a Z-generáció

Érdekes vita bontakozott ki a Bálványosi Nyári Szabadegyetem migráció és a Z-generáció kapcsolatát vizsgáló ifjúsági fórumán.

A beszélgetés alapján úgy tűnt, hogy a Z-generáció tagjai – vagyis a 11-24 év közötti, „digitális bennszülötteknek” tartott korosztály, akik számára elvileg mindenekfelett álló értéket jelent a szabadság – inkább a migráció pozitív hatásait érzékelik: a kitáruló világot és persze az amerikai, nyugat-európai kortársaikéval (állítólag) versenyképes jövedelmet. Ennek sajátos esete az ún. „digitális migráció”, amikor valaki az interneten keresztül dolgozik egy földrajzilag tőle távoli cégnek vagy akár szabadúszóként, a saját lakóhelyén maradva.

A vita Y és X generációs résztvevői (az 1980 és 1994, illetve 1960 és 1979 között születettek) ezzel szemben – hosszabb távon – inkább negatív jelenségnek

látják a migrációt/kivándorlást, amihez a gyökéretelenség, a beolvadás és identitás elvesztésének veszélye társul. Ferencz-Salamon Alpár csíkszeredai iskolaigazgató például felidézte a Ceausescu által meghirdetett falurombolást,

a vidéki emberek tömeges panellakásokba telepítését, a kommunista diktatúra erőszakos románosítási törekvéseit, amelyek miatt magyarok tömegei vándoroltak ki Erdélyből.

Nacsa Lőrinc, a KDNP országgyűlési képviselője, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) elnöke szerint az ideiglenes kivándorláshoz „nagy bátorság kell”, ami rengeteg új ismerethez, nyelvtudáshoz, tapasztalathoz juttatja a fiatalokat. A politikusoknak azonban az a felelősségük, hogy megerősítsék a visszatérés lehetőségét, és megerősítsék azokat a helyi közösségeket (családokat, egyházakat, civil és ifjúsági szervezeteket), amelyek helyben megtartó erőt jelenthetnek a fiataloknak. A tapasztalat azt mutatja, hogy ha a fiatalok minden lehetőséget megkapnak ahhoz, hogy otthon alapítsanak családot, indítsanak saját vállalatot,

akkor a többség inkább ezt választja a tartós kivándorlás helyett. „Könnyen beszélés a kétharmaddal” – vetette közbe csipkelődve politikustársa, Oltean Csongor, a Magyar Ifjúsági Értekezlet elnöke.

Nagy Zoltán sepsiszentgyörgyi történész azt is megemlíttette, hogy a migráció más korokban is jellemző volt: a 20. század elején az Osztrák-Magyar Monarchia területén például már migrációs-szervező ügynökségek alakultak, akik embertelen körülmények között hajóztatták az Újvilágba a közép-európai kivándorlókat – egy mezőgazdasági munkás éves bérének megfelelő summáért. Ezek a közép-európai kivándorlók zárt etnikai közösségekben éltek, és jellemzően haza akartak térni – ám ez csupán 30 százalékuknak sikerült, a gyerekeik már nagy-részt asszimilálódtak.

A vita legnagyobb hiányosságát a magunk részéről abban láttuk, hogy nagyon általánosan kezelte a migráció/kivándorlás kérdését. Egyáltalán nem tett különbséget például az '56-os magyarok politikai száműzése, az előző századeleji Amerikába irányuló közép-európai gazdasági migráció vagy éppen a szegény, többnyire iszlám országokból történő mai tömeges bevándorlás között, mely alapjaiban forgatja fel évezredek európai kultúránkat, megszokott biztonságunkat.

Semjén Zsolt: Az Alaptörvényből következik a határon túli magyar pártok támogatása

Nem mindegy, hogy egy adott településen van-e magyar polgármester vagy nincs, nem mindegy, hogy egy megyében magyar elnök van-e vagy nincs, nem mindegy, hogy egy adott országban a magyarság képvisellete bent van-e a parlamentben, esetleg részese-e a kormánykoalíciónak – mondta Semjén Zsolt Tusnádfürdőn az „Együtt a Kárpát-medencében!” címmel rendezett panelbeszélgetésen, melyen Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár, valamint a határon túli magyar pártok képviselői is részt vettek.

A mini-MÁÉRT-nak is nevezett tanácskozáson Semjén Zsolt felidézte: amikor 2010-ben kétharmados felhatalmazással elkezdtek kormányozni, már évek óta azon gondolkodtak, hogy mit kellene tennie egy patrióta kormánynak a nemzetpolitika területén. Erre azért volt szükség, mert Gyurcsányék a 2004-es decemberi népszavazás előtti kampányukkal – és technikailag a MÁÉRT megszüntetésével – „lelki Trianont” okoztak a határon túli magyarságnak. Az első feladat tehát a romeltakarítás volt, utána lehetett építkezni, és ehhez paradigmaváltásra volt szükség.

Az első nagyon fontos pillér a nemzeti identitás megerősítése volt a határon innen és túl egyaránt. 2009-ben 9 milliárd forint jutott a nemzetpolitikára, ma 130 milliárd – pár év alatt tehát megtízszereződött az erre szánt összeg. A Kárpát-medencében közel 1000 óvodát építettek és újítottak fel. Ennek az a jelentősége, hogy ha a gyerek magyar óvodába jár, akkor a tapasztalatok szerint később is könnyebben megmarad a magyar iskola-rendszeren belül. A másik végponton a Kárpát-medencében kiépítették a teljes magyar egyetemi oktatást (az erdélyi Sapientia, a kárpátaljai II. Rákóczi Ferenc Főiskola, stb.), aminek a fenntartásához egyébként a román állam például egy fillért sem ad – jegyezte meg a miniszterelnök-helyettes. A diaszpóra vonatkozásában létrejött a Petőfi Sándor és a Kőrösi Csoma Sándor Program, ahol ösztöndíjasokat küldenek ki az ottani magyar közösségekbe. Semjén Zsolt szerint olyan identitás-erősítést hajtottak végre, ami korábban elképzelhetetlen volt.

A MAGYAR ÁLLAM TÁMOGATJA A KÜLHONI MAGYAR PÁRTOKAT ÉS SZERVEZETEKET, MERT EZ A MAGYAR NEMZETI ÉRDEK

A második pillér, a nagy paradigmaváltás a gazdaságfejlesztés volt az elszakított területeken, mivel a határon túli magyaroknak nemcsak kulturális, hanem gazdasági erősödére is szükségük van, ha meg akarnak maradni a szülőföldjükön. Korábban elképzelhetetlen összegekkel indult el a gazdaságfejlesztés. Ennek egyik „iskolapéldája” a szerb-magyar viszony, ahol a kezdeti ellenségeskedésből pár év alatt „win-win” szituáció alakult ki, ami tehát egyszerre jó a határon túli magyaroknak és az ott élő többségi nemzetnek, de még az anyaországnak is. Az ottani magya-

roknak azért, mert meg tudnak élni a szülőföldjükön; a többségi nemzetnek azért, mert ők is részesülnek az infrastruktúra-fejlesztések, az új munkahelyek és a vegyes vállalatok hasznából; a gazdasági kimutatások szerint minden egyes határon túl befektetett forint plusz egy forint hasznot hoz helyben, és hasonlóan pozitív hatással van az anyaországra is.

A harmadik pillér, hogy a magyar állam intézményes formában támogatja az utódállamokban a magyar pártokat, mert ez a magyar nemzeti érdek és ez következik az alkotmányból. Mégpedig azért, mert nem mindegy, hogy egy adott településen van-e magyar polgármester vagy nincs, nem mindegy, hogy egy megyében van-e magyar elnök vagy nincs, hogy a magyarság képvisellete bent van-e a parlamentben, esetleg része-e a kormánykoalíciónak. Szerinte ma Trianonra a lehetséges választ a

nemzet közjogi egyesítése az állampolgárság megadása által és az említett kulturális-gazdasági-politikai támogatások jelentik. A honosítások száma 1 millió 100 ezerhez közelít – értékelte az eredményeket Semjén Zsolt.

A VAJDASÁGI MAGYAROK HELYZETE KÁRPÁTALJÁN IS ERŐT AD

Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke kijelentette: Szerbiában a magyarság olyan közösség, amelyre felnéznek a teljesítménye, a szülőföldhöz való ragaszkodása miatt, és jó ideje már nem tekintik politikai, biztonsági kockázatnak a ma-

gyar közösséget. Emlékeztetett rá: ez azért nagyon jó hír, mert a magyarok és a szerbek legutóbb Hunyadi János 1456-os nándorfehérvári diadala idején harcoltak együtt. A politikus azt is kedvezőnek ítélte meg, hogy Szerbiában legitim mást gondolni az első világháborút követő átalakulásokról, mint amit a többségi nemzet vall. Ezért a magyarság képviselői ott lesznek a Trianon évfordulója alkalmából tartandó szerbiai rendezvényeken, és elmondják az álláspontjukat.

Brenzovics László, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) elnöke kijelentette: a szerbiai példa a kárpátaljai magyaroknak is erőt ad. Hozzátette, Kárpátalján minden rossz megtörtént ebben az évben. Hatályba lépett a kisebbségi oktatást felszámoló oktatási törvény és a nyelvtörvény, amelyik a magánélet terére kívánja visszaszorítani a kisebbségi nyelvhasználatot. „Nincs olyan alapítványunk, szervezetünk, amely ellen ne folya per szeparatizmus és más légből kapott vádak miatt” – fogalmazott. Kijelentette: tulajdonképpen akkor dőlt el, hogy a magyarok nem lesznek ott Ukrajna törvényhozásában, amikor – törvényellenesen – az ukrán választási bizottság három választókerületbe osztotta szét a magyarok lakta területeket.

Brenzovics kijelentette: a 30 éve szabadon szlogen Kárpátalján már nem igaz. A költőt idézve hozzátette: „ne engedjük, hogy megint fortélyos félelem igazgasson, és hozzánk szegődjön a gyalázat!”

Brenzovics kijelentette: a 30 éve szabadon szlogen Kárpátalján már nem igaz. A költőt idézve hozzátette: „ne engedjük, hogy megint fortélyos félelem igazgasson, és hozzánk szegődjön a gyalázat!”

KÖZÖS ZÁSZLÓ ALÁ GYÚJTANI A FELVIDÉKI MAGYARSÁGOT

Menyhárt József, a Magyar Közösség Pártjának (MKP) elnöke kijelentette: a felvidéki magyarság európai parlamenti képviselétének az elvesztése után az a feladat, hogy felszámolják a bizalmatlanságot az MKP és a Most-Híd vegyes párt között, és „egy zászló alá gyűjtsék a felvidéki magyarságot”. Úgy vélte, ha nem lesz összefogás, és a felvidéki magyarság nem kerül be a pozsonyi parlamentbe, abba a helyzetbe kerülnek, mint a kárpátaljai magyarok.

FELELŐS CSELEKVÉST ERDÉLYBEN!

Tánczos Barna, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) szenátora arra a zsigeri magyarellenességre hívta fel a figyelmet, amely a román társadalomban elhatalmasodott az elmúlt évtizedekben, és amely nehezé teszi a változtatást. Úgy vélte: ennek egyik forrása, hogy a román állam harminc éve kimondva vagy kimondatlanul kockázati tényezőnek tekinti a magyarságot. A jövő évi önkormányzati és parlamenti választásokról szólva azt tartotta kérdésnek, hogy a magyar pártok együtt tudnak-e dolgozni, illetve Székelyföldön tisztességesen tudnak-e megmérkőzni egymással.

Mezei János, a Magyar Polgári Párt (MPP) elnöke úgy vélte: a felelős cselekvésnek jött el az ideje. Csomortányi István, az Erdélyi Magyar Néppárt (EMNP) elnöke arra kérte a magyar nemzetpolitika vezetőit, hogy – ha maguktól nem sikerül megegyezniük az erdélyi magyar pártoknak – kényszerítsék ki a megegyezést.

Jankovics Róbert, a Horvátországi Magyarok Demokratikus Közösségének elnöke és Horváth Ferenc, a Muravidéki Magyar Önkormányzati Nemzeti Közösség elnöke is az országokban végbemenő kedvező folyamatokról számoltak be. Klement Kornél, a Nyugat-Európai Országos Magyar Szervezetek Szövetségének alelnöke azt hangoztatta, hogy elkezdődött a diaszpóra visszaköltözése a Kárpát-medencébe, és segíteni kell, hogy ez felgyorsuljon.

Potápi Árpád János nemzetpolitikáért felelős államtitkár arra emlékeztetett, hogy 2020-at a Trianoni békediktátum centenáriuma és a nemzeti összetartozás évévé nyilvánította az Országgyűlés, és ennek sok pozitív hozadéka lehet.

Pártpolitikai szemüvegben Tusványoson

A hagyományok szerint pártpolitikai kerekasztalt is tartottak Tusványoson, erre ez alkalommal péntek délben került sor. A Fidesz részéről Böröcz László frakcióvezető-helyettes, a KDNP-től Harrach Péter frakcióvezető, míg az LMP nevében Ungár Péter országgyűlési képviselő vett részt a vitában (bár meghívást kaptak, a Jobbik és a szocialisták korábban visszautasították annak lehetőségét, hogy kifejtsek álláspontjukat). Ott volt még és moderált Deák Dániel politikai elemző.

AZ ELLENZÉKI KÉPVISELŐK NEM SZAVAZTÁK MEG A FIDESZ JELÖLTJEIT AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

Ungár Péter kijelentette: ha az LMP képviselője be-, azaz kikerült volna az EP-be, ők minden magyart támogattak volna minden magyar pozícióra. Ugyanakkor megjegyezte, hogy a Fidesz rúgta fel először ezt az európai konszenzust korábban Kovács László leszavazásával. Gyurcsány Ferencsel kapcsolatban elmondta: „az ő pártját nem mi legitimáltuk, hanem a magyar választópolgárok. Hogy mért szavaztak rájuk ennyien, az az univerzum misztériuma, számomra ez nem öröm, de együtt kell vele élni”. A kétpólusú politikai rendszer kialakulásában viszont a Fidesznek is nagy szerepe volt, meg a magyar politikai hagyományokhoz is ez illik. A politikus nem tagadta, hogy az LMP most történelmi válságát éli, és „rettenetesen szerepelt a választásokon”.

Harrach Péter a kérdésre egy Churchill-idézetrel válaszolt: „Amikor ellenzékben voltam, mindig nagyon figyeltem arra, hogy külföldön ne mondjak egy rossz szót sem a saját hazám kormányáról”. Ungár Péter kihívására elárulta a Fidesz–KDNP-szövetség politikai hatékonyságának titkát: hitelesség, karizmatikus vezető, pártfegyelem. Javasolta az LMP-nek is ezek fontolóra vételét a párt teljes összeomlásának elkerülésére.

Böröcz László felidézte: 2010 után a magyar pártok egy nemzeti minimumban egyszer már meg tudtak állapodni, kivéve a DK nevű „kis pártpolitikai szektát”, amihez most csatlakozott a Momentum is. Szerinte a magyar politika történelmi felelőssége ezeknek a nemzeti minimumoknak a megőrzése, Gyurcsány Ferenc gondolkodása pedig remélhetőleg nem talál újabb támogatókat, a Momentum pedig nem képviseli az új generáció többségét.

A BOTRÁNPOLITIZÁLÁS HOVÁ VEZET?

Ungár Péter megint a Fidesz felelősségét említette: ők kezdték ellenzékben a kivonulást, kordont bontottak, a parlamenti akciózás sem állt távol tőlük, most mégis „szörnyű dolognak” tartják. A házszabályt szerinte többszörösen megsértették azért, hogy elfogadjanak egy német multinacionális cégek által diktált törvényt, ami a magyar dolgozók érdekével szemben ellentétes volt. Ugyanakkor ő is rossznak tartja, ha a DK a határon túli magyarok ellen uszít, ami viszont szerinte hasonlít a Fidesznek a migránsok elleni retorikájához. „Mindkettővel le kellene állni” – vélekedett Ungár Péter.

Böröcz László szerint az emberek

véleménye a parlamenti demokráciáról némileg árnyaltabb lett amiatt, hogy látják, egyes országgyűlési képviselőik mit csinálnak a Házban és az utcán. „Az EP-választási eredményből látjuk, hogy a fő hangadók vesztek ezen az akción. Ami a túlóratörvényt illeti, nem történt meg, amivel az ellenzék riogatott, hogy tönkretennék a dolgozó embereket” – tette hozzá.

Harrach Péter szerint parlamenti műfaj a bekiabálás, de ez több volt annál, méltatlan viselkedés volt, ami a politika világában még az utcán is túlzás, az ország házában pedig megengedhetetlen.

MIT GONDOLNAK A KDNP „ZÖLD FORDULATÁRÓL”?

Az LMP-s képviselő „tetemre hívta” Harrach Pétert, mondván, a KDNP nem is önálló párt, mivel régóta nem mérette meg magát önállóan a választásokon. „A KDNP akkor mégis támogatja a 2050-es klímacélokat és a Mátrai szénműve léállítását?” – szegezte a kérdést a kereszténydemokrata politikusnak.

Harrach Péter válaszul felidézte, hogy a KDNP történelme még 1990-ben kezdődött, két választáson magabiztosan jutott az Országgyűlésbe. A mai szövetség pedig egy nemzeti szempontból rendkívül értékes együttműködés, ezért a választóikat az egyéni érdekeket félretéve a szövetség mögé állították. A KDNP több száz vidéki szervezettel, sok ezer taggal, számos önkormányzati képviselővel, önálló parlamenti frakcióval és egy európai parlamenti képviselővel, miniszterekkel és államtitkárokkal vesz részt a szövetségi együttműködésben, tehát nem igaz, hogy „a Fidesz hátán” jutottak volna a parlamentbe, hanem ők is aktív részesei voltak a munkának és így a választási győzelmeknek. Utalt arra is, hogy a helyhatósági választásokon több településen indultak önállóan, és győztek így polgármester-választáson vagy juttattak önkormányzati képviselőket a helyi testületekbe.

Azt is hangsúlyozta, hogy a természetvédelem gondolata a zsidó-keresztény kultúrában gyökerezik, rögtön a Biblia első lapjain. A teremtett világ jó és szép, ennek gondoskodó gazdája az ember, az egyetlen teremtett lény, aki személynek mondható, azaz öntudata és szabad akarata van. A keresztényde-

mokrácia kiegyensúlyozottságot tanít az ember természetben játszott szerepét és felelősségét illetően. Ezért a KDNP-vel a klímavédelem munkájába is be fognak kapcsolódni. Az energiatermelés legtisztább módja szerintük az atomenergia, ami ma már olyan biztonságos, hogy nem kelt aggályokat. A Mátrai Erőmű kapcsán elmondta: ha eljutunk odáig, hogy minden környezetszennyezés és károsanyag-kibocsátás kiiktatható lesz, akkor ők is a bezárása mellett lesznek, de ez ma még nem aktuális. Ez a lépés ugyanis a rezsiköltségeket 30-40 százalékkal emelné meg, ha pedig minden energiaforrásunk „megújuló” lenne, az energiabiztonságról kellene lemondanunk.

Harrach Péter látja, hogy az LMP-nek nagyon szúrja a szemét a „zöld” téma átvétele. Régi bonmot az ellenzéki oldalon, hogy a KDNP nem is létezik, ha meg mégis létezik, akkor nem keresztény, ilyenkor gyakran Ferenc pápa kiragadott szavaival támadják őket. Nos, éppen Ferenc pápa mondja a természetvédelemről: „Az ökológiai kultúrát nem lehet leszűkíteni sürgős és részleges válaszok sorozatára.”

Böröcz László sem érti, miért ez az óriási Paks-ellenesség az ellenzék soraiban. Németországban azzal, hogy leállították az atomerőműveket, a legszennyezőbb lignitbányákat kellett újrainyitni, a környezetszennyezés foka így sokkal súlyosabb lett, mint előtte – és emellett még villamosenergia-importra is szorulnak. A magyar kormány álláspontja, hogy az atomenergia és megújuló energia keveréke szükséges, erre mutat az elektromos autók és más elektrotechnikai eszközök piacának fel lendülése is.

Ungár Péter azt „nem értette”, hogy a Mátrai szénműve üzemidejét miért hosszabbítják meg, ha az atomerőmű és a megújuló energia mixében gondolkodnak? Továbbá azt is kifogásolta, hogy a paksi bővítésben az első kapa-vágás még nem történt meg az orosz fél kérésé miatt.

MI A MAGYAR KORMÁNY ÁLLÁSPONTJA AZ EURÓ BEVEZETÉSÉRŐL?

Böröcz László úgy válaszolt, „akkor fogjuk bevezetni, ha Magyarország

érdeke ezt kívánja.” Ungár Péter közbevetésére – „és ezt honnét fogjuk tudni?” – Böröcz lakonikusan felelt: „szólni fogunk”.

Ungár Péter nem ért egyet az euró bevezetésével, mert az jelentős elszegényesedést okozott a déli országokban. Szerinte a közös deviza egy piac- és nem emberközpontú Európa felé mutat. Nem tartja helyesnek az „Európai Egyesült Államok versus nemzetállamok Európája” leszűkítést. A közös európai védelmi- és külpolitikai együttműködést és a közös bérpolitikát ő személy szerint támogatja, de külföldről ne szóljanak bele a Magyar Nemzeti Alaptantervbe, kulturális kérdésekbe stb.

Böröcz László elmondta: az euró bevezetése a német exportnak kedvezett, a déli államok pedig megvásárolták a német termékeket. A német-francia gazdasági együttműködés eredménye, hogy az ő cégeik felvásárolták a régiót, új piacot szereztek. Az EU intézményeire a baloldal amolyan jóságos nyugati nagybácsiként gondol, aki minket megsegít, de – teszi hozzá – csak addig, amíg az érdeke úgy kívánja! Felidézte például a fuvarozó vállalkozások ügyét: a nyugat-európai politikusok zokszó nélkül hoztak olyan szabályokat, amivel a kelet-európai fuvarozó cégeket Nyugat-Európából kiszorították. Nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy nekünk is ki kell állni magunkért, ennek hatékony fóruma a Visegrádi Négyek (V4) regionális együttműködés.

Harrach Péter szerint az erős és versenyképes Európa mindannyiunk érdeke. Hogy ez Európai Egyesült Államok vagy szabad nemzetek szövetsége keretében valósul-e meg, az vita kérdése. Az előbbi a nemzeti értékek, hagyományok, közösségek leépítéséhez vezet. Elsősorban a nyílt társadalom hívei kampányolnak ezért, akik a második világháború után gyakran jó szándékkal azt gondolták, hogy a konfliktusok megelőzésének módja egy olyan egyesült európai társadalom, amiben a nemzeti, vallási közösségek hagyományai nem jelennek meg, a szabad emberek szabadon választanak identitást. Ebből az lett, hogy ami nemzeti és vallási érték, az nem szimpatikus a baloldalnak. A kereszténydemokraták szerint viszont a versenyképes Európa és a szabad nemzetek szövetségének egyensúlyára van szükség.

Ungár Péter ismét odadöfött a KDNP-nek: ne beszéljenek a családi értékekről addig, amíg nem emelik tovább az ápolási díjat! A nemzeti kultúra, hagyományok szerinte is nagyon fontos dolgok, amire büszkék lehetünk. Felvette, hogy mért nem készültek sikeres filmek nemzeti témákról, miközben a Filmalap bőven kapott támogatást erre.

Szerint ez a Fidesz–KDNP mulasztása. Magyarország aranykora szerinte az volt, amikor osztottan gyakoroltuk a szuverenitást, a kiegyezés például „a magyar politikai kultúra csúcsa”. Szerint a Fidesz–KDNP is támogatja a német dominanciát, amikor „sorra megszavazzák Angela Merkel javaslatait”.

Böröcz László egyetértett abban, hogy a kiegyezéssel a magyar történelem egyik legsikeresebb időszaka kezdődött, ugyanakkor emlékeztetett Kossuth figyelmeztetésére, miszerint az osztrák–német hatalmi tengely összeomlása maga alá fogja temetni Magyarországot – sajnos igaza lett. Másrészt a mostani gazdasági növekedés talán még a Monarchia időszakát is meghaladja. Magyarország gazdaságilag és a köztisztviselők szintjén is megújult, „ezt nem lehet tagadni”. Ismét elmondta, hogy az EU szerinte is jó dolog, de amiben rosszul működik, azt igenis szóvá kell tenni. A magyar gazdaság növekedése pedig nem környékdományokból működik, hiszen a német gazdasági miniszter is kimondta, hogy minden, az EU-ban befektetett euró 1,21 euró hasznot hajt a német gazdaságnak. Ez tehát egy „win-win” (mindenki számára előnyös) helyzet.

Harrach Péter szerint az osztottan gyakorolt szuverenitás ma is létezik az EU-ban, de az Európai Egyesült Államok már feladott szuverenitás lenne, nem osztott. Az ellenzék szerinte azt mond, amit akar, kormányra kerülve viszont csak az elvi politizálás és a reálpolitika összhangja tudja megadni a nemzet számára fontos politikai irányt. A politika a kompromisszumok művészete. Lehet az elvi határokat megtartva is kompromisszumot kötni. „Ahogy a házasságban, úgy a szövetségi rendszerben is vannak kompromisszumok, de ezeket nem visszük ki az utcára” – mondta. A frakcióvezető reményét fejezte ki, hogy a külpolitikában talán még az ellenzékkel is tudnak kompromisszumot kötni. Végül arra is emlékeztette képviselőtársait, hogy a dualizmus mellett azért még voltak sikeres időszakai a magyar történelemnek, például a Magyar Királyság első öt évszázadának nagy része, egészen Mátyás koráig. A közönség nagy tapssal jutalmazta ezt az észrevételt.

MIT VÁRHATUNK URSULA VON DER LEYEN BIZOTTSÁGI ELNÖKKÉ VÁLASZTÁSÁTÓL? MIKOR LÁTOGAT ELŐSZÖR HIVATALOSAN MAGYARORSZÁGRA?

Böröcz László szerint a kormánypartok várakozásai „alapvetően pozitívak a bizottsági elnök asszony megnyilatkozásai alapján. Az Európai Bizottság mindennapi, konkrét működését pedig majd meglátjuk.” Hogy lesz-e hivatalos látogatás, még nem tudjuk. Egyelőre az Unó következő pénzügyi ciklusáról szól a vita, például hogy a kohéziós ala-

pok forrásait átcsoportosítsák-e a migrációs alapokba (azt persze a magyar kormány nem támogatja).

Harrach Péter szerint „a bizottsági elnök asszony a lehető legjobb választás volt a rendelkezésre álló személyek közül”.

MIT GONDOLNAK A BUDAPESTI FŐPOLGÁRMESTER-VÁLASZTÁSÁRÓL, VAN-E ÉRTELME AZ ELLENZÉKI ÖSSZEFOGÁSNAK?

Böröcz László szerint „Budapestet Tarlós István főpolgármester úr kiválóan vezeti.” 8 év alatt természetesen nem lehet mindent megoldani, és a technikai fejlődéssel is folyamatosan lépést kell tartani, de a Demszky-korszakkal összehasonlítva „ég és föld a különbség”.

Harrach Péter úgy véli: az önkormányzatokban kevésbé elvi és pártpolitikára van szükség, mint inkább pragmatikus emberekre. Ő személyesen is látta Demszky és Tarlós munkáját, amiben ő is nagy különbséget lát Tarlós István javára. Ráadásul az ellenzéknek egyszerűen nincs ma egy hiteles, pragmatikus, valós eredményt felmutató jelöltje.

A HATÁRON TÚLI MAGYAROKNAK MIT ÜZEN A FIDESZ, A KDNP ÉS AZ LMP?

Böröcz László szerint a trianoni tragédiának is fontos üzenete van: a modernizáció, az innováció nyelve döntötte el egy-egy közösség hovatarozását. A Kárpát-medence szempontjából a legfontosabb kérdés, hogy Magyarországnak kell lenni a legerősebb, leginnovatívabb államnak, együttműködve a határon túli magyarokkal, őket is érdekeltté téve abban, hogy az anyaország sikeres legyen.

Harrach Péter hozzáfűzte: a nemzetegyesítésnek a Trianon utáni helyzetben jól működő eszközrendszere alakult ki – ehhez tartozik a nemzet közjogi egyesítése, a gazdasági-politikai-emberi intézkedések és kapcsolatok hálójának. A KDNP részéről ezt mindenképp folytatni akarják. Elmondta: sok anyaországi magyar vett részt vagy élte volna át szívesen azokat az eseményeket, programokat, amelyek itt történtek az elmúlt időszakban – csíkszeredai néptáncfalalkozó, csíksomlyói pápalátogatás és a búcsú –, de ahhoz, hogy ezekben a felemelő pillanatokban osztozhassunk a határon túli magyarsággal, az ő nehézségeik, problémáik megoldásából is ki kell vennünk a részünket.

Ungár Péter leszögezte, hogy elkeleztettek a határon túli magyarok képviselete mellett. „Politikai befolyásunkat mindig arra fogjuk használni, hogy kiálljunk a nemzetpolitikai konszenzus, a határon túli magyarok érdeke mellett. Szóljanak, hogy mit tegyünk!” – zárta az egyetlen ellenzéki résztvevő a pártpolitikai panelbeszélgetést.

Semjén Zsolt: Történelmi jelentősége van annak, hogy Szent Péter utóda Erdélybe látogatott

Tusványoson panelbeszélgetést tartottak a Szentatya csíksomlyói látogatásának történelmi jelentőségéről, melyen részt vett Semjén Zsolt, az egyház- és nemzetpolitikáért is felelős miniszterelnök-helyettes.

Semjén Zsolt felidézte, hogy Ferenc pápa csíksomlyói látogatásával egy „régirestanciát” törlesztett a Vatikán részéről. II. János Pál pápa azért jött elsősorban Bukarestbe, hogy „az ortodox egyház falát átüsse Moszkva felé”, de akkor a román kormány nem engedélyezte neki az „erdélyi kitérőt”. A román kormány pártpolitikai célja a mostani pápalátogatással az volt, hogy ezzel szentesítse a gyulafehérvári centenáriumi évét, ezért ők 2018-ban gondolkodtak. Ezt nagyrészt a magyar kormány vatikáni közbelépése akadályozta meg. 2019-et azért tudták támogatni, mert ez történelmileg kevésbé érzékeny dátum. A romániai látogatást sem ők, sem a románok nem akarták összevonni egy bulgáriai és macedóniai úttal. Így alakult ki végül a Bukarest, Erdély (a római katolikus Csíksomlyó és a görögkatolikus Balázsfalva), Moldova (Jászvásár) program. A pápalátogatás és a búcsú közötti egy hét szervezésileg és gazdaságilag is jó volt Csíksomlyónak.

Amit „fájdalmasnak” tart, azok a román hatóságok szélsőséges akciói az egész pápalátogatás alatt. Például a pápa miseruháján letakarták a magyar feliratot. „Ez botrány! Ez beleíródik az egyháztörténetbe!” – fogalmazott. Egy román provokátornő pedig román népviseletben, zászlókkal a kezében beállt a papság közé, nyilván azért, hogy a média olyan képeket tudjon készíteni, mintha itt mindenhol román zászlók lengenének. A román hatóságok megtiltották a székely zászlók használatát is, miközben a Szent Péter téren az identitáskifejező szimbólumok teljesen általánosak. A székely himnuszra a román állami vezetők felugrottak, és elszaladtak, Kató Béla püspök urat nem engedték be. Ez a sok provokáció nemcsak velünk, de a pápával szemben is nagy fokú tiszteletlenség volt. A miniszterelnök-helyettes értékelte ugyanakkor azt, ahogy a pápa aranyrózsával a csíksomlyói Szűzanya előtti tiszteletét kifejezte. Mindezekkel együtt a lényeges és valóban történelmi dolog az, hogy Szent Péter utóda, a római pápa itt járt Erdélyben, ez megmarad az örökkévalóságnak! – hangsúlyozta.

Semjén Zsolt elmondta, hogy a romániai magyar egyházi ingatlanok (római és

görög katolikus) államosítása a Szentszék számára is rendkívül problematikus. A görög katolikus vértanú Iuliu Hossút (Hosszú Gyulát) a maga részéről szent életű, román nemzeti alapon álló embernek tartja. Ezt mi elfogadjuk, de ők is fogadják el Márton Áron szerepét a mi hagyományunkban – kérte a románságot. A miniszterelnök-helyettes azt is elmondta, hogy a kereszténység és a nemzeti identitás az ő szemében szervesen összetartoznak. „Aki a földi hazájának a sorskérdései előtt dezertál, az az égi hazájához is hűtlen, mert Istentől kaptuk azt a küldetést, hogy a nemzeti közösségünknek az ügyeit szolgáljuk. Az európai nemzeti identitások valójában az univerzális keresztény identitásból nőttek ki” – zárta gondolatait.

Urbán Erik csíksomlyói ferences szerzetes szerint a pápalátogatás eseményei „vegyes érzelmeket hagytak a szervezőbizottságban”. A kegyhely látogatása kétségtelenül megnőtt: „olyan románok látogattak el Csíksomlyóra, akik korábban sohasem jártak itt. A magyarok meg Balázsfalvára mentek”. A nagy számú zarándoktömeg a rossz időjárás ellenére gyűlt össze, „meg tudtuk mutatni, hogy vagyunk”. Tanulságos volt a látogatás megszervezése az érintett romániai és a magyarországi egyházak közötti való együttműködése szempontjából is. „Fel kellett tenni a kérdést: merre halad a helyi részegyház Erdélyben, Istennek mi a terve ezzel a néppel?”

Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke, Székelyudvarhely korábbi polgármestere elmondta: amikor nemzetstratégiáról beszélünk, fontos, hogy biztos alapokra építsük a magyar nemzet jövőjét. Ez a biztos alap számunkra nem más, mint a kereszténységünk. A születés életünk legnagyobb determinációja, a határon túli magyarság megélése különleges küldetés. A hűség pedig nem más, mint a Jóisten ragaszkodása az emberhez – a felelősség az ember válasza erre az Istentől kapott küldetésre.

A beszélgetés helyszínétől szolgáló Orbán Balázs-sátorban kiállították a pápalátogatáson használt liturgikus eszközöket is, ami „még közelebb hozta” a témát az érdeklődőkhöz.

A Bálványosi Nyári Szabadegyetemen csütörtökön kerekasztal-beszélgetést tartottak „Az egyház holnapja, a holnap egyháza” címmel.

A résztvevők egyetértettek abban, hogy a holnap egyházát ma kell felépíteni. Nacsa Lőrinc, a KDNP országgyűlési képviselője hangsúlyozta, hogy ha valaki ennek érdekében kritizálja az egyházat, az csak önkritika lehet, hiszen mi is az egyház tagjai vagyunk, nekünk is változtatnunk kell. Ezért is fontos, hogy a kerekasztal résztvevői több felekezethez tartoznak, a jó gyakorlatokat is meghallgathatják egymástól. A harmadik szempont, hogy az egyházak és az egyházi gon-

dolatok ma – a globalis-

ta, liberális erők részéről – összűz alatt állnak. Megpróbálnak minket múzeumba zárni, mintha egy régi, avított világhoz tartoznánk, aminek már nincs túl sok értelme, mert jobb közösségek is vannak például az online térben vagy a gyakran a normalitást mellőző társaságokban. Ami még ennél is veszélyesebb, hogy úton-útfélen azt bizonygatják: veszélyesek vagyunk a társadalomra – mi, a normalitás képviselői. Mindezek ellenére nem aggódni kell, mert az nem oldja meg a problémákat, csak keseríti a saját és a körülöttünk élők lelkét; hanem cselekedni! – szögezte le a kereszténydemokrata képviselő, aki a legnagyobb ellenségnek ma a közönyt látja, a személyes és világnézeti elköteleződés hiányát.

Bilibók Géza tusnádfürdői plébános Nacsa Lőrinchez kapcsolódva XXIII. János pápa példáját idézte, aki szimbolikusan kinyitotta a vati-

káni palota ablakait, mondván: „most szellőztetünk”. Ferenc pápa pedig az egyházat inkább kórháznak szeretné látni, mint múzeumnak, ahol segítséget és ápolást kapunk. A katolikus plébános nagy veszélynek látja az elszigetelődést személyes és intézményi szinten egyaránt. Az előbbi a papságot is különösen fenyegeti (ezzel kapcsolatban felhívta a figyelmet a „hívjuk meg a plébánosunkat egy sörré” kezdeményezésre...), az utóbbi pedig a saját – valós vagy vélt – érdemeinkbe való bezárkózás, ami ellentétes a keresztény missziós paranccsal. Meg kell próbálnunk tehát folyamatosan újítani, de mindig az evangélium talaján maradva! –

összegezte álláspontját a katolikus plébános. Nacsa Lőrinc ehhez hozzátette, hogy a liturgikus távolságot természetesen meg kell őrizni, de emberi szinten a hívek felelőssége is, ha a plébánosuk „kiég”. Az egyház – ahogy neve is mutatja – egy, tehát mindig keresnünk kell a kapcsolódásokat, még ha természetesen különböző élethivatásaink vannak is, amit emellett meg kell élnünk.

Vitus Bulbuk István kolozsvári református lelkész szintén az elmagányosodás jelenségét emelte ki. Miközben a kommunikációs eszközök soha nem tapasztalt bősége vesz minket körül, az emberek belsőleg elszigetelődnek, nem igazán tudják megosztani problémáikat a családon és az egyházon belül sem. Pedig a nyugati társadalom egy „beszélgető társadalom”, ez a vérünkben van. Ha valamiről beszélgetünk, egyrészt elismerjük, hogy az adott problémának van relevan-

ciája, másrészt ez egy gondolkodási folyamat is, amivel felépítjük a valóságot: hol vagyunk, mi van körülöttünk. Ahhoz, hogy a jövőről beszélhessünk, előbb a jelent kell nagyon jól megértenünk, a gyökerekig visszabontva a problémáinkat – és ez a gyökér nekünk, keresztényeknek mindig Krisztust kell, hogy jelentse. Ugyanakkor a református lelkész is egyetért a KDNP-frakció szóvivőjével: az aggodalmaskodás (ami nem egyenlő a problémák őszinte feltárásával) nem vezet sehová. „Ma a poszt-posztposzt-modern korban élünk, körülöttünk minden »poszt«, – de mi előtt állunk? El kell mozdulni a következő lépés felé, vagy magát a lépést kell meg t e n n i azon túl, hogy tényeket mondunk ki. Az egyház nem elefántcsonttorony, hanem élő, organikus közösség, ami ránk talál” – összegezte gondolatait a református lelkész.

Összefoglalásként a résztvevők elmondták, hogy ma maga a normalitás kérdőjeleződik meg, például az, hogy az élet előbbre való a jogoknál, és a jogok mellett kötelességek is vannak. „Nekünk folyamatosan le kell szögezni, hogy a normalitás pártján állunk – ez pedig nem normális. Miért mi változunk meg, akik 2000 éve ugyanezt csináljuk?” – tette fel a kérdést Nacsa Lőrinc. Bilibók Géza plébános a beszélgetés végén a Krisztusra figyelés fontosságát hangsúlyozta, és persze az embertársainkhoz való odaforulás szükségességét is kiemelte. „Kell tudnunk hallgatni, és másokat meghallgatni” – hangzott el a szép zárszó.

Fókuszban a keresztény értékek nemzetközi védelme

A keresztény értékek nemzetközi védelméről is tartottak panelbeszélgetést Tusványoson. Az eszmecsere meghívott vendégei rangos keresztény politikusok és politológusok voltak, köztük David Campanale, a Bálványosi Szabadegyetem és Diáktábor egyik megálmodója és Stanislaw M. Gebhart, Robert Schuman egykori munkatársa.

A beszélgetőpartnerek egyetértettek abban, hogy a keresztény világra a legnagyobb kihívást nem a huntingtoni értelemben vett „civilizációk összecsapása” jelenti, hanem a globális liberalizmus erőszakos ideológiai, politikai és gazdasági térhódítása.

A „toleráns” liberalizmus ugyanis mindenhol egyformaságot szeretne, ráerőlteti a saját dogmáit a hagyományos kultúrára. A kereszténység ezzel szemben jó értelemben vett univerzális vallás, mely képes más nagy kultúrkörökkel békében élni, kölcsönösen megtermékenyítve egymást.

A rendezvény moderátora Juhász Hajnalka KDNP-s politikus, a Hungary Helps – Magyarország Segít program miniszteri biztosa volt. A Hungary Helps az egész világon egyedülálló kezdeményezés, mely kormányzati szinten közvetlenül segíti az üldözött keresztényeket, nem a migrációt, hanem a helyben maradáást támogatva.

Atomenergia és klímavédelem magyar szemszögből

A klímavédelmi célkitűzéseket Magyarország is támogatja, de ezeket csak úgy tudja kielégíteni, ha megépíti az atomerőmű két új blokkját – mutatott rá Süli János (KDNP) tárca nélküli miniszter a 30. Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor energiabiztonságról szóló csütörtöki pódiumbeszélgetésén.

A Paksi Atomerőmű két új blokkjának tervezéséért, megépítéséért és üzembe helyezéséért felelős kormánytag rámutatott: Magyarországon az egységnyi áram előállítása ma is 40 százalékkal kevesebb szén-dioxid-kibocsátással jár, mint a klímavédelem élharcosának számító Németországban, amely az EU legnagyobb szénfelhasználója.

Süli János kifejtette: Európa erőműparkja öregedőben van, és nem biztos, hogy Magyarországnak 10-15 év múl-

va is lehetősége lesz importból fedezni energiaszükségletének 31 százalékát. Lépéseket kell tehát tenni az energiaellátás biztonsága érdekében. Akkor lehet a lakosságnak és az iparnak a villamosenergiát olcsón biztosítani minden időszakban, ha hosszú távon támaszkodunk az atomenergiára, ugyanakkor az időjárásfüggő megújuló energiaforrások mellett továbbra is szükség lesz „harmadik lábként” földgázalapú erőművekre is. A megújuló energiaforrások ugyanis időjárásfüggők, és amikor nem állnak rendelkezésre, egyéb módon kell biztosítani az energiát – magyarázta.

Rámutatott: az atomerőművek leállítását szorgalmazó Németország kettős – a hagyományos és megújuló forrásokra azonos arányban támaszkodó – energiarendszert épített ki, amely kilowattóránként közel százforintos áron

tudta csak biztosítani a német lakosság számára a villamosenergiát. Ehhez képest a magyar fogyasztók 38 forintos egységárat fizetnek, miközben Magyarország már most teljesíti a vállalt klímavédelmi célokat – mondta a tárca nélküli miniszter.

Fritsch László, a Magyar Földgáz-tároló Zrt. elnök-vezérigazgatója szerint az Európai Unió dekarbonizációs céljai több sebből véreznek. Úgy értékelte: nagyon ambiciózusok az Európai Bizottság elnökévé választott von der Leyen asszony tervei, de szerinte „fünyíró elv” alapján ezt a problémát nem lehet kezelni, hanem figyelembe kell venni a tagországok adottságait. Rámutatott: Magyarországnak azokat az energiahordozókat kell használnia, amelyek rendelkezésre állnak. Úgy vélte: 2030-ig, 2040-ig a gáznak növekvő szerepe lesz, irreális elképzelés 2050-ig

kivezetni a gázt az energiamixből.

Kiss Attila, az E.on Hungária Zrt. elnök-vezérigazgatója elmondta, a csoport az intelligens elosztóhálózatokra és az új energiaértékesítési ügyfélhálózatokra összpontosít. Az a cél, hogy jelentős mennyiségű megújuló energiát csatlakoztassanak be a hálózatba az ellátásbiztonság veszélyeztetése nélkül.

Kóbor György, a Magyar Villamos Művek Zrt. elnök-vezérigazgatója nehezményezte, hogy a széndioxidmentességre vonatkozó célkitűzéseket a zöldek politikai célokra próbálják kisorsozni. Elmondta, Brüsszelben most már olyan nézetekkel szembesült, hogy „aki nem zöld, az klímanáci”, holott a nukleáris energia széndioxid-kibocsátási „lábnyoma” egy szinten van a zöld termeléssel. Szerinte a 2030-ra, 2050-re kitűzött klímacélok elérése egyetlen nukleáris energia nélkül.

Orbán Viktor: Az illiberális politika értelme a keresztény szabadság

Orbán Viktor miniszterelnök immár harmincadik alkalommal tartott előadást az idén jubileumi 30. Bálványosi Szabadegyetemen.

Egyetlen szóban összefoglalva: Megtiszteltetés. Megtiszteltetés, hogy harminc éven keresztül itt lehettem, hogy Tőkés László mellett szólalhattam meg – kezdte előadását Orbán Viktor.

A miniszterelnök egy mondatban foglalta össze az elmúlt 30 évet: Az a jó, hogy ez a 30 év mögöttünk van és nem előttünk. Majd hozzátette: az elmúlt 30 évben úgy kellett építkezni, hogy folyamatosan harcolni kellett: szocialista tervgazdálkodás helyett piacgazdaságot építeni, egypártrendszerből többpártrendszerre, és megvívni a békés, demokratikus harcokat a kommunizmus utódcsapataival.

Ma a magyar nemzet birtokában van azoknak a politikai, gazdasági képességeknek, és hamarosan birtokában lesz azoknak a fizikai képességeknek, amelyekkel meg tudja magát védeni, és amelyek segítségével független tud maradni – emelte ki Orbán Viktor, majd hozzátette: az ország önrendelkezését visszaszerezték, és a határokat is megvédték a migrációval szemben. Rámutatott: nemzedékünk történelmi lehetőséget kapott a magyar nemzet megerősítésére. Ez egy igazságtalanul nehéz küzdelem volt eddig is, és igazságtalanul nehéz küzdelem lesz ezután is – értékelte.

Orbán Viktor úgy fogalmazott: az elmúlt harminc évben rájöttek arra, hogy nem az időnek kell célt tulajdonítani, hanem „az időben benne” a saját életünknek kell értelmet adni. Hozzátette: ez nem csak egyénenként, hanem nemzedékenként is igaz, a nemzedékünk életének kell értelmet adni.

A miniszterelnök szerint Magyarország biztató pályán maradását nem belülről, hanem kívülről fenyegeti veszély. Kijelentette: bonyolult ma-

nőverek eredményeképpen sikerült megakadályozni, hogy Soros György embere kerüljön az Európai Bizottság élére, és azt, hogy ideológiai gerillákat helyezzenek fontos európai tisztségekbe.

A miniszterelnök szerint az Európai Bizottságnak ezután a szerződések őreként kell viselkednie.

Abba kell hagynia a politikai aktivizmust. Nem politikai testület, nem dolga, hogy programja legyen, és nem dolga, hogy politikai támadásokat intézzen a tagállamokkal szemben – jelentette ki.

Ha jövő év tavaszán beigazolódik az európai gazdaság kilátásaira tett helyzetértékelésünk, 2020 tavaszán egy második gazdaságvédelmi akciótervre lesz szükség, ősszel pedig egy harmadikra is – mondta Orbán Viktor. A kormányfő hangsúlyozta: az akcióterveknek a versenyképességet kell javítaniuk.

A miniszterelnök a közeljövőről szólva kitért rá: Magyarországnak lesznek csatái jogállamisági kérdésekben is, „ide jó idegek kellene”, azért, hogy „ne nevéssük el magunkat”, és ezzel „ne sértsük meg partnereinket”.

További fontos kérdésnek nevezte, hogy mi történik a Fidesz és a KDNP tagságával az Európai Néppártban (EPP). Egyelőre várni kell, hogy az EPP-ben tisztuljon a helyzet, a Néppárt eldöntse, milyen jövőt szán magának, és erre az EPP őszi kongresszusán kerülhet sor – vélekedett.

A tőkés piacgazdaság kereteit, a demokratikus jogi és politikai intézményeket fenn kell tartani, de a társadalmi szerveződés módját meg kell változtatni, vagyis demokrácia igen, liberalizmus nem – jelentette ki Orbán Viktor, aki kiemelte: amikor 2010-ben arra kellett felelni, hogy a megörökölt problémák megoldása elképzelhető-e a liberális demokrácia keretein belül, azt válaszoltuk, hogy ezeken a kereteken belül nincs jó válasz, mást kell létrehozni.

Újrágondoltuk, új elvi alapokra helyeztük a közösség és az egyén egymáshoz való viszonyát – mutatott rá. Közölte: a liberális rendszerben egyének egymással versengő halmaza a társadalom, nincs nemzet, legfeljebb politikai nemzet. Ehhez képest az illiberális vagy nemzeti nézőpont szerint a nemzet történetileg és kulturálisan meghatározott közösség, amelynek tagjait védelmezni kell, fel kell készíteni a világban való közös helytállásra, és az az egyéni teljesítmény érdemel elsősorban elismerést, amely a közösség javát is szolgálja – sorolta a miniszterelnök.

Magyarországon létrejött egy illiberális állam, egy valódi állam- és politikaelméleti modell, egy sajátos kereszténydemokrata állam – jelentette ki a miniszterelnök, aki előadásában rámutatott: az a tétel, hogy minden demokrácia szükségszerűen liberális és a kereszténydemokráciának liberálisnak

kell lennie, egész egyszerűen nem igaz.

Hozzátette: a liberális demokrácia addig volt életképes, amíg a keresztény alapjait el nem hagyta. Addig, amíg a személyes szabadságot és a tulajdont védte jótékony hatással volt az emberiségre. Ugyanakkor amikor elkezdte felszámolni azokat a kötelekeket, amelyek az embert a valóságos élethez kötik, megkérdőjelezte a nemi identitást, leértékelte a vallási identitást, fölöslegesnek minősítette a nemzeti kötődést, tartalma radikálisan megváltozott – fejtette ki a miniszterelnök, aki kiemelte: a mögöttünk hagyott 20, 30 évnek Európában ez a korszak. Orbán Viktor szerint a globális elit, élén Soros Györggyel az emberi személyes kapcsolatokat a laza üzleti kapcsolatok szintjére akarja lezülleszteni.

Orbán Viktor beszélt arról is, hogy amikor támadják, kritizálják őket a liberális demokrácia hívei, akkor nem vitatkoznak, hanem a gyűlölet szót a bírálókból.

A miniszterelnök szerint az illiberális politika értelme nem más, mint a keresztény szabadság.

A keresztény szabadságért dolgozó politika arra törekszik, hogy megvédjen mindent, amit a liberálisok elhanyagolnak, elfelejtnek és megvetnek.

Kijelentette: „az előttünk álló 15 évet azzal fogjuk eltölteni, az lesz a nemzedéki küldetésünk, hogy szembeforduljunk a liberális korszakkal, és a liberális internacionalizmussal”. Megjegyezte: „a pálya ugyan feléjük lejt, de a mi oldalunkon van az, amit szépnek, szabadnak és igazságosnak lehet mondani, és keresztény szabadságként foglathatunk össze”.

Orbán Viktor előadása végén a kérdésekre adott válaszok után a következő mondattal zárta beszédét:

Győzni fogunk mindenhol, Magyarországon, Erdélyben és az Európai Unióban, csak ne féljete!

Harrach Péter: Vissza kell venni a liberálisok által kisajátított gondolatokat!

Harrach Pétert, a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetőjét kérdezte a Vasarnap.hu Orbán Viktor miniszterelnök tusványosi beszédéről, közvetlenül annak elhangzását követően, az alábbiakban ez a beszélgetést közöljük.

– **Orbán Viktor beszédének kulcsszava a „keresztény szabadság” volt. Frakcióvezető úr mit gondol erről a kifejezésről?**

– Ez a beszéd két dologról szól: a jövőről és az eszmékről. Az utóbbi kategóriába tartozik a keresztény szabadság kérdése. Nagyon fontos, hogy a liberálisok által kisajátított gondolat(ka)t visszavegyük. Ez jelen esetben hangsúlyosan vonatko-

zik a szabadságra, de ugyanígy az emberi jogokra, illetve a teremtésvédelemre, klímavédelemre is. Ez utóbbi kettő esetében folyamatosan próbálunk lépni a KDNP nevében, hiszen mi az emberi jogok értelmezésénél mindig a felelősséget tesszük a jog mellé, illetve a teremtésvédelmet illetően egy keresztény értelmezést vezetünk be – pontosabban újítunk meg, hiszen ennek a gondolatnak keresztény gyökerei vannak.

Nagyon fontos, hogy erre az aktuális kihívásra hiteles keresztény választ tudjunk adni. Ahogyan a pápai dokumentumokban olvashatjuk, ez a válasz egyértelműen arról

szól, hogy az embernek a felelősségét, minden értelemben érvényesülő felelősségét vegyük figyelembe. Tehát úgy érzem, hogy a miniszterelnök úr gondolatai a keresztény szabadságról, politikai felelősségről és a jövő építéséről egyértelműen összhangban vannak a kereszténydemokrata elvekkel.

– **A miniszterelnök egy keresztény állam képét is felvázolta. Hol lehet szerepe ebben a KDNP-nek?**

– A KDNP szerepe részben abban van, hogy az elvi kérdéseket egyértelműen megfogalmazza, valamint felvesse, illetve rámutasson azokra a fontos részletkérdésekre, amelyek

– a liberalizmussal szemben – a mi szemszögünkben adhatnak válaszokat aktuálpolitikai kérdésekre.

Tehát az emberi jogok és a teremtésvédelem kérdésére keresztény válaszokat kell adni; ugyanígy régi-új értelmezést kell adni a demokráciának, amelynek szintén keresztény gyökerei vannak.

– **Ön szerint a fiataloknak mit üzent Orbán Viktor?**

– Ha engem kérdez, én irigylem őket, nemcsak a koruk miatt, hanem azért is, mert nagy lehetőségek előtt állnak, hiszen egy ilyen korszak építésében részt venni nagy kihívás. Örülök, hogy ez számukra megjelenik mint lehetőség.

Barankovics István: Hol vagy, István király?

Egy nép rendeltetése nem öntudatosan előrevállalt szerep, hanem a történelem kinyilatkoztatása; rendeltetéstudata pedig történetének absztrakciója. A népek nem maguk jelölik ki és választják meg létüket jelentő szerepüket a történelem színpadán; rendeltetésük születésük kapott megváltoztathatatlan sorsajándék. Rendeltetésüket csak felismerhetik, sorsukat csak vállalhatják. Sorsuk öntudatos vállalásával jutnak el a rendeltetéstudat világosságáig. Végzetüket mindig megpecsételi a rendeltetés félreismerése vagy az attól való elhúzóadás. A történelem elnémihatatlan koronatanú mellett, hogy a népek elpusztulásának oka nem számbeli kicsiségük vagy ellenségeik nagyobb hatalma, hanem mindig a rendeltetés félreismerése, az attól való elhúzóadás vagy rendeltetésbe vetett hit lehanyaglása, ami azt jelenti, hogy önmaguk mondtak le szerepükről, átadván azt másoknak, hogy gyávák voltak nehéz, olykor véghezvihetetlennek látszó sorsuknak vállalására. A történelem nem ismert megölt népeket, csak pályájukat végzett vagy öngyilkos népeket.

A magyarságot sem azzal az előre kitervelt szándékkal gyökerezettették meg a kárpáti udvarban Ázsiából idevezérlő fejedelmei, hogy majd a Nyugat pajzsa és őrszeme legyen Kelet ellen és felé, s hogy a szláv- és germán néptenger dagályainak legyen gátja és hullámtörője. Ezt a hivatásunkat a történet nyilatkoztatta ki. Vállalása megváltoztathatatlan léttörvényünk. Rendeltetéstudatunk pedig évezred alatt megjátszott szerepünk absztrakciója; zord és komor életbölcesség. Nehéz szerepünket nem azért vállaltuk, mert erőseknek éreztük magunkat; kikerülhetetlen sorsunk edzette hozzá erőinket.

A népek nagykorúsodása akkor következik el, mikor tudatosítják rendeltetésüket, de csak ennek isteni voltába – tehát kikerülhetetlen sorsszerűségébe és egyben végrehajthatóságába – vetett hitük tarthatja meg őket az idő veszedelmei között. Ez a hit a nép mítosza. Egy nép mitológiája pedig egy történeti valóság és a képzeletet kereszteléséből született eszmények, a nemzetsors inkarnációi, a nemzeti lélek oltárára emelet mitikus alakok, akik a rendeltetés isteni parancsának sikeres végrehajtói, tehát epikus hősök, világos forgalmazói, tehát próféták voltak. A nemzeti mitológia házi istenségeiben nem is a történetileg kihámozható valóság a fontos és valóságos, hanem jelentésük az az eszmény, amivé a valóságot átalakító történeti

Pátzay Pál hársfából készült Szent István-szobra az 1937-es párizsi világkiállítás magyar pavilonja előtt (Fotó: Göröntsér Vera / Köztérkép.hu)

képzelet mitologizálta őket.

A magyarság rendeltetéstudatának tartalmát is története határozta meg. Muszáj-Herkules e nép; hősi- leg kellett élnünk, mert másképp nem élnénk már. Ezer éven át olyan szerepet kellett vállalnunk, mely számunkra a pusztaság lét lehetőségét biztosította csupán, de ugyanakkor a nyugati népek számára a mikénti létnek, a belső önkifejlésének a szellemét, anyagi és hatalmi gyarapodásának egyik biztosítékát szolgáltatta. Önmagunk védelmével másokat védő nép voltunk a történet kényszeréből és öntudattal. A magyarság Keletről ideszakadt ága nemének mostohatestvér volt a közös hazában, a vérünk hullásával szolgált Európában. Valahányszor – mint a tatár -, törökvész idején és Trianon után is – rendeltetésünk vállalása felől véres bizonyosságot adtunk, mindig egyedül voltunk pajzs a keleti támadás ellen, míg Nyugatot hatalmi perpatvarkodások osztották meg, amint most is diktatúra és demokrácia frontján oszlik meg Európa. Európai sorsunk viselésében és európai rendeltetésünk megteljesítésében, mely legfőbb eredményként minket pusztaság létünk fennmaradásával kecsegtetett, de mellyel mások bővebb életét szolgáltuk, testvértelenek voltunk. Ezek mellett reánk támadó ellenségeink mindig mérhetetlenül

hatalmasabbak voltak nálunk; idegen Góliátok jöttek a magyar Dávid ellen. Erőben csaknem mindig alul voltunk, kivált nyers erőben, s mérkőzéseket nem erőfölényünkkel, hanem fölényünkkel nyertük meg, vagy ennek ellenére vesztettük el.

Helyzetünk e három sajátosságának okán telt meg rendeltetéstudatunk erkölcsi tartalommal, s rendeltetésünk a hitnek isteni elemeivel. Rendeltetésünk megteljesítéséhez elsősorban erkölcsi erőkre volt szükségünk sokkal inkább, mint bármelyik más népeknek. Létünk szinte erkölcsi kérdés volt, csak minőség-nép gyanánt maradhattunk meg önálló és független nemzetnek; hatalmunkban az erkölcsi vonatkozás túlnőtt a katonai, gazdasági és politikai vonatkozásokon. Még más népeknél az erkölcsi tulajdonságok a katonai, gazdasági és politikai erők színvonala alá süllyedhettek, anélkül, hogy ezek a népek rendeltetésüknek ne tudtak volna megfelelni.

Rendeltetésünk dávidi hit mindig; sohasem abban kellett hinnünk, amit az erőviszonyok és a valóságos eshetőségek szerint az ész megerősíthetett, hanem ami a földi számítás szerint hihetetlennek látszott. A realitásokkal számolás hitromboló erejének ellenére azért hittünk, mert e hit nélkül feladtuk volna létünket. Mivel feladataink mindig hatalma-

sabbak voltak erőinknél: hitünk a hihetetlen hívése volt. Mi egyedül is vitézül meg mertük várni Szoliman haragját, kinek Európa rettegte szabályját. Rendeltetésünk igazi keresztény hit, a szónak legkeresztényibb és legszorosabb teológiai értelmében hit, vagyis ésszel ki nem mérhető emberi fogalmakkal teljesen le nem nyugózható. Reményünk pedig a Vörösmarty énekelte kétségbeesett remény, vagy a földi sorsukat Istenbe kapcsoló epikus hősök küldetésreménye, mint mindazoké, akiknek céljukhoz hozzá kell nőniök, mert erőinknél nagyobb céljukat nem maguk választották, hanem kikerülhetetlen sorsuként kapták.

Népünk máig megőrizte pogány korszakát egy-egy vonásában és szokásában, fajtánkat a történeti feledékenység betegségétől megőrizte tradicionális készsége, tehát nem véletlen, hanem történetünkkel magyarázható az, hogy mi vagyunk az egyetlen nép a keresztény Európában, melynek nemzeti mitológiája kifejezetten keresztény mitológia. A népképzelet, a monda-átalakítás még a pogány alakokat is megkeresztelte, Árpádot bevittük templomainkba mitologikus alakjaink: az égből is harci segítséget hozó Csaba, a nép által szentté avatott István király, a mondás Szent László, az igazságosság erkölcsi erényében tündöklő Mátyás, a szentként tisztelt vezérlő fejedelem, stb. Minden mitologikus alakunk erkölcsi hős, még hozzá keresztény hős; vagy legalábbis keresztényi erényt képviselnek. Egyenesen meglepő, hogy Koppányt nem a nép, hanem a késői írók mitologizálták, holott felnegyelt véres lázadó alakja néplélektanilag a legigazoltabb anyaga lehetne a nép mondanévköltő és mondaőrző hajlamának. Nincs mélyebb okok híján az az Apponyi által tudományosan igazolt tétel sem, hogy alkotmányunk valódi szelleme szerint ez a valóban történeti alkotmány főleg a Szent Koronának misztériuma. Nemzeti géniuszunk legcsodálatosabb és legkollektívabb alkotása a világ legkeresztényibb alkotmánya. Aki magyar ember, népünk történetében nem a maga álláspontjának igazoló illusztrációi után kutat, hanem alázatos lélekkel hagyja, hogy a történelem tanítsa őt, észreveszi ezeréves életünknek azt a sajátosságát, hogy létünket kérdésbe tevő sorfordulóinkon a nemzet újratavaszodása sohasem elsősorban önhitünkéből a létforrásainkhoz való visszahajlásból támadt, hanem Isten-hitből. Nemzeti fölemelkedésünk, több-

szöri új honalapításunk mindig a kereszténység hazai reneszánszához kapcsolódott és abból táplálkozott. Mintha tudtuk volna, hogy romlandó cserép-életünket Isten hordja tenyerén, mintha hatalmas ellenségeink és kicsiny magunk paradoxonát leszámítva éreztük volna, hogy égi hatalmak segítségével nélkül a magunk ereje pusztán létünk megtartására sem elég. Szükségképpen volt a kereszténység nemzeti életünk fundamentuma és újratevő talaja – és ebben is majd nem egyedüliek vagyunk Európában. Ma is – Ausztriának utolsó korszakát leszámítva – egyetlen nép vagyunk a kontinensen, melynek hivatalos kormányprogramnál mérhetetlenül több egyöntetű közvéleménye a keresztény világnézet. Dacolva a liberalizmus és a diktatúra szellemével, keresztény egyháznagyaink ma is még közjogi jogosítványokkal rendelkeznek, nem a vagyonnak, hanem a lelki hatalomnak okán, bár az egyházaink Európában a legkevésbé nemzeti egyházak.

A világon nincs még egy nemzet, mely olyan jelesen erkölcsi valóság volna, mint a magyar. Sokféle vér keveredett itt a századok olvasztójában, sokféle fajt kevert a közös sors a dunai tégelyben, mégsem lettünk mozaik-nép, melyet csupán valaminő gazdasági vagy egyéb ráció csiszolt és illesztett nemzetté. Bár a magyarság erős vérbeli jellege a kevert arcon is átüt, mint vékony bőrön a vér, mégsem a fajiság erejében alakult egységgé a századok keverten is egységes magyarsága, hanem elsősorban a rendeltetésnek közös hite által. Ezért nem lettünk valaminő rációval összetartott keleti Svájc. Nincs még egy nemzeti szolidaritás, amely annyira erkölcsi és szellemi és elsősorban hitbeli kohézió lenne, mint a magyar nemzeti szolidaritás.

S vajon nemzeti szabadságeszménket nem történetünk alakította-e sajátosan keresztény szabadságeszmévé?

Egy népnek jellemére semmi sem nyit inkább ablakot, mint szabadságeszméje, mert ezzel önmaga jelöli ki a maga helyét és állapítja meg viszonyát a népek családjában. A magyar szabadságeszme nem imperiális, mint a francia, nem arbiteri, mint az angol, nem kollektív, mint a német, nem messzianisztikus, mint az orosz, nem is tradicionális, mint az olasz, hanem immanens és defenzív. A magyar szabadságeszme legjellegzetesebb megfogalmazása a függetlenségi gondolat, mely a saját portán való úrság jogát védi, de bántja másét. Csakis ez a történetileg kialakult függetlenségi szabadságeszme magyarázza meg a magyar nemzet türelmes emberségét, keresztényi magatartását nemzetiségeivel szemben; sokkal inkább, mint bármiféle politikai megfontolás.

Mert ez a magatartás közös a magyarban, de legtisztább, leghatározottabb a politikai és hatalmi rafinériákkal meg nem fertőzött népben. Másfajta magatartás nem magyar volt, hanem idegen.

Létünknek valóban nem egyik, hanem kizárólagos formája a kereszténység. Rendeltetéstudatunk és hitünk a legkeresztényibb Európában. Magyarságból és kereszténységből egy új népet szöttek a

nyeink demitologizálását. Az időtlen magyar nemzet a maga képerre megteremtette házi istenségeit, ez a kétoldali támadás pedig emberekké soványította őket. Egyik oldalon a történetírás és a tudomány vonult fel, a másik oldalon az irodalom faji evangéliumot prédikáló része az új hívők türelmetlenségével és elhittető lázával. Racionális történetírás gyűlölte a homályt, nem kímélte azt a szent homályt sem, mely a hitnek

dott magyarság önkénytelen védő és tiltakozó mozdulata volt ez. De az álkereszténység züllöttsége és a keresztény cégér alatt folytatott alávaló kufárkodás miatt ez a természetes folyamat nem állott meg a fajiság egészséges értékelésénél, hanem a vér evangéliumába csapva át, nekiesett a kereszténységnek is és a lelkekkel valósággal újraélesztette az ezer évvel ezelőtti Koppány-Szent István-csatát, ebben az ütközésben keresvén és találván meg erőnk elhanyaglásának és életünk elkallódásának okát, holott sokkal közelebb találhatta volna meg – és itt nincs felmentés az elvilágiasodott hazai keresztény egyházak számára – a kereszténység életető szellemének elsikkadásában és az idővel úszó elsikkasztóiban.

A liberális szabadgondolkodás és a történelmi materializmus által föltört lelkek lassú, sunyi és következetes talajmunkával már elő voltak készítve arra, hogy a kétoldali támadás féligazságai eredményével végezhessek el a maguk romboló munkáját. Mert nem a katasztrófa miatti kétségbeesés pillanatában szakadtunk le a keresztény múlt emléiről; mikor a halál aratni kezdett portánkon, már régen elhalványult bennünk a kereszténység igazi szelleme. Évtizedes sokoldalú rontás, fölülről lefelé szivárgó mérreg tett alkalmassá sokat népünkben arra, hogy minden ostoba ideológiának könnyű prédája legyen. Egyetlen nép sem élhetett rendeltetésbe vetett hit nélkül. Egyetlen nép sem őrizheti meg holnap csatájának győzelmi reményét, ha a múltjának megdicsőült génuszai nem vezetnek és erősítik. Hitetlen népek nincsenek, mert hinni a népek léttörvénye. A népek azonban nem tűrnek üres oltárokat. Az üres oltárokra új istenségek kerülnek, ha hamisak is. S mert a keresztény nemzeti mitológiánkat demitologizáltuk, népünk természetes tájékoztató történeti tanúságot őrző ösztöneit megrontottuk, ezért talál most helyet a német mintájú vagy pogánykodó mítosz és mitológia az üres oltárokon.

Mintha mai sorsunk újraírna az ősi éneket, amely de profundis, lelket szaggatva és eget ostromolva száll a végzet lépteit halló XX. századi magyarok ajkáról: Hol vagy István király, Téged magyar kíván!

Pátzay Pál hársfából készült Szent István-szobra az 1937-es párizsi világkiállítás magyar pavilonja előtt (Fotó: Göröntsér Vera / Köztérkép.hu)

századok: azt a keresztény magyarságot, melynek rendeltetésbe vetett hitéből különválasztani és elemeire bontani keresztényt és a magyart épp oly lehetetlen, mint anyánk tejéből. Legelsősorban rendeltetéstudatunk és hitünk tesz bennünket, mint népet és nemzetet kereszténnyé és nem kereszténység szellemi és erkölcsi tartalmának megélt valósága.

Történeti nagyjaink, ahogyan megmerülve kikeltek a nép képzeletének aranyfürdőjéből és az időnek árából, e valóságosan ható formájuk szerint a mi keresztény nemzeti mitológiánk. Feladat és teljesítésrendeltetés és végrehajtás, idő és örökkévalóság, föld és ég békeszintézisei ők; igazi keresztény nemzeti mitológia. Ők nemzeti szentjeink, örökkévaló képviselőink, magyar lényünk legmagasabb megvalósulásai; történetük igazi szelleme az eleven segítő, megsemmisíthetetlen maguknál és jelenükben is erősebb múltunk.

A századelő óta azonban két oldalról is megindult a munka, mely – ha nem is szándékolta, de eredményezte – nemzeti keresztény eszmé-

elválaszthatatlan része, szándékában bűnös, eredményeiben káros volt. Míg bálványt akart dönteni, hitet rombolt. Emberekké hűtötte eszményeinket és rajta felbátorodtak az ész cinikus lovagjai a képrombolásra. Nem a nagy mesterek, a nemzetet illuzionizmusából gyógyító orvosok romboltak, hiszen ők tisztelni tudták a főséges és nevetséges közti keskeny mezsgyét. Nem a realisták, hanem a materialisták.

Nem lelkük szentélyében hittek, hogy egy nép számára a múlt nemcsak tanúságok kincsesboltja, hanem elsősorban inspiráció, valódi spiritus rektor; a múlt nagyjai pedig nem halandó valójuk szerint élnek, hanem a halhatatlanságban feltámadt megdicsőült testtel mint nemzeti génuszok, melyeket elpusztítani profán kézzel illetni bűn a nemzet ellen.

Az irodalomnak az a része pedig, mely a faji evangéliumot hozta, egyrészt reakció és az idő szükséges hangja volt, másrészt pedig a gyökerekhez való visszahajlás, melyek fájtak az időnek rájuk tett fejszéitől. A fajiságában megtáma-

A cikk – melyet jelenkori helyesírással közlünk – Az Ország Útja című állam- és nemzetpolitikai folyóirat 1937/5-6. számában jelent meg a társszerkesztő tollából. Barankovics István 1945 és 1949 között a KDNP elődpártjának, a Demokrata Néppártnak a főtitkára volt

A fiatalok haza iránti kötődését erősítik a honvédelmi táborok

Simicskó István hazafias és honvédelmi nevelésért, illetve az ezzel összefüggő beruházásokért felelős kormánybiztos a közelmúltban a Szolnok-Szandaszőlős repülőtéren rendezett repülőtáborban úgy fogalmazott: a haza védelme nemzeti ügy, fontos, hogy a fiatalok kötődjenek a nemzeti közösségükhöz, a hazához, annak védelméhez, a Magyar Honvédséghez, ezért is fontosak a honvédelmi táborok. A KDNP alelnöke, aki a Honvédelmi Sportszövetség elnöke is egyben, elmondta: a szövetség 4,6 millió forintos támogatásával megvalósuló repülőtábor célja, hogy a katonai repülőszakma megismertetésén keresztül megszólítsa a repülés iránt érdeklődő fiatalokat, valamint erősítse a honvédség, a haza iránti kötődést.

Mint mondta, bízik abban, hogy a jövőben még több hasonló tábor tudnak szervezni, mert pótolni kell a

nemrég újraindított magyar pilótaképzésben a több évtizedes lemaradást, illetve az élményszerű képzésben részt

vevő fiatalok sokkal inkább kötődnek majd a katonai repüléshez és Magyarország biztonságának erősítéséhez.

Simicskó István Szolnokot „igazi katonavárosnak” nevezte, mondván, Szalay Ferenc Fidesz-KDNP-s polgármester mindenben segítette a Magyar Honvédségnél megkezdett munkát és az elindított fejlesztéseket.

Szalay Ferenc a sajtótájékoztatón méltatta a Honvédelmi Sportszövetséget, a helyi honvédelmi sportegyesület és az MH 86. Szolnok Helikopter Bázis munkáját Szolnok-Szandaszőlősön a sportrepülés és a kisgépes repülőoktatás újraindítása érdekében. Jelezte: repülőműszaki képzés indul hamarosan a Nemzeti Községi Egyetem szolnoki campusán, kiegészítve a légi jármű-vezető és a katonai repülésirányító szakági képzést.

Rétvári Bence: Felújítják a strandokat a Dunakanyarban

Ebben a szezonban a dunakanyari strandok jó részét felújítják, elsőként a verőcei lett kész, de a nagymarosi, majd a zebegényi is sorra kerül – közölte az Emberi Erőforrások Minisz-

tériumának parlamenti államtitkára július végén Verőcén.

Rétvári Bence – aki a térség KDNP-s országgyűlési képviselője is – a verőcei szabadstrand átadóünnepségén arról beszélt, hogy mindenkinek modern és korszerű körülményeket szeretne biztosítani a kormány a strandoláshoz.

Mint mondta, a megújult strand családbarát, mert megtalálható benne minden, ami ahhoz kell, hogy a család különböző generációi jól és biztonságban érezhessék magukat: egyebek mellett pelenkázó, árnyékolók, strandröplabdapálya és szabadtéri kondipark.

Kitért arra is, hogy a Dunakanyarban és a Börzsönyben a Kisfaludy-program keretében egyre több szálláshely újult meg, más kormányzati támogatásokból pedig egyre több turisztikai látványosság is megépül. Kiemelte ezek közül a megújuló turistaházakat, az épülő bicikliutakat és a Börzsönyi kisasutatot.

Grauszmann György, Verőce független polgármestere elmondta, a település a Kisfaludy-program keretében elnyert 100 millió forint vissza nem térítendő támogatásból újította fel a szabadstrandot, amelyben megújultak a zöldfelületek, szabadtéri színpadot alakítottak ki, lecserélték a burkolatokat, új közvilágítást, kerékpártárolót kapott a létesítmény, és kiépült egy térfelügyelő rendszer is.

Nacsa Lőrinc: A táborozás a közösségi élmény egyik legfontosabb helyszíne

Több mint 300 gyerek érkezett Esztergomba, a felvidéki egyházközségek nyári táborába. A cél az volt, hogy a gyerekek a különféle programok során minél jobban megismerkedhessenek a magyar történelemmel és a keresztény hittel.

A tábornak az elsődleges célja volt, hogy hitükben és magyarságtudatukban erősödjenek ezek a gyerekek, fiatalok, illetve a Családok éve kapcsán igyekeztünk is bővíteni a résztvevők körét. Nemcsak fiatalok vannak már, hanem fiatal családokat is próbálunk bevonni, mert a család a legfontosabb alapja egy nemzetnek – hangsúlyozta a tábor szakmai vezetője, Rákos Szabolcs.

A táborozók és vezetőik megkoszorúzták Mindszenty bíboros

sírhátát, miután megismerkedtek Mindszenty és az Esztergomi bazilika altemplomjának történetével. A résztvevők a tábornyitó szentmisén a felvidéki családokért imádkoztak.

Minden olyan kezdeményezés nagyon fontos, ami a határon túli magyarságot közösségbe szervezi, hogy meg tudják őrizni hitüket, magyarságukat. Talán az összetartozás érzése a legfontosabb ebben a táborban – mondta Nacsa Lőrinc, a KDNP országgyűlési képviselője, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség elnöke.

A fiatalokat történelmi előadások, szentmisék, kirándulások, sportbajnokságok és strandolás is várta a táborban.

